

Молодіжний ВІСНИК

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №85 (110) СІЧЕНЬ 2018 РОКУ

ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ
«ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ»

<http://vmvpu.vn.ua> <https://instagram/vmvpu>

<https://www.facebook.com/dptnzvmvpu> <https://www.facebook.com/groups/vmvpusport>

Єдина Країна

Єдина Страна

Професійна освіта сьогодні – надзвичайно важлива ланка в освіті, яка забезпечує ринок праці реальними робітничими кадрами. На нашу думку, це твердження є аксіомою.

Упродовж останніх років професійна освіта зазнала суттєвих змін. Однак, незважаючи на усі перешкоди, професійно-технічні навчальні заклади надають якісні освітні послуги та готують конкурентноспроможних працівників.

31 січня 2018 року у Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищі

відбулося засідання методичної секції заступників директорів професійно-технічних навчальних закладів з навчально-виробничої роботи Вінницької області на тему: «Організаційно-педагогічні умови формування професійних компетентностей у майбутніх кваліфікованих робітників».

Відкрив засідання секції директор НМЦ ПТО у Вінницькій області Володимир Васильович Бадюк.

Під час засідання велося активне обговорення можливих перспектив розвитку професійної освіти. Усі учасники секції були зосереджені на заходах, які можуть попередити виникнення проблем у майбутньому.

Зокрема, педагогічні працівники Вінницького МВПУ поділилися власним досвідом активного впровадження веб-додатків Google в управлінську та освітню діяльність навчального закладу, що, на нашу думку, зумовить пришвидшення проце-

ЛАМАЮЧИ СТЕРЕОТИПИ...

су модернізації системи професійно-технічної освіти в цілому. У нашому навчальному закладі існує практика забезпечення комунікації колективу за допомогою спільнот, створених у соціальній мережі Google+.

Спільноти створюються для багатостороннього спілкування між усіма учасниками освітнього процесу в училищі: директором, заступниками директора, викладачами, майстрами виробничого навчання, секретарями та учнями.

На превеликий жаль, професійна освіта проживає нелегкі часи, адже щодня училищам потрібно ламати існуючі стереотипи та переконувати суспільство у наявності належного рівня підготовки кваліфікованих робітників.

Однак подібні зібрання надають можливість поділитися найціннішим – набутим роками досвідом кожного із заступників з навчально-виробничої роботи та об'єднатися у незламну рушійну силу.

**Н.Ю. Коломійчук,
майстер виробничого навчання**

Читайте у номері:

ІТ-Всесвіт – с.3

Засіваємо ниву добром – с.4-5

Час звітувати – с.10

Помилки минулого – с.13

Різдвяно-волейбольні баталії – с.14

Подолання негативної девіантної поведінки – с.15

УПЕВНЕНИЙ КРОК ДО УСПІХУ

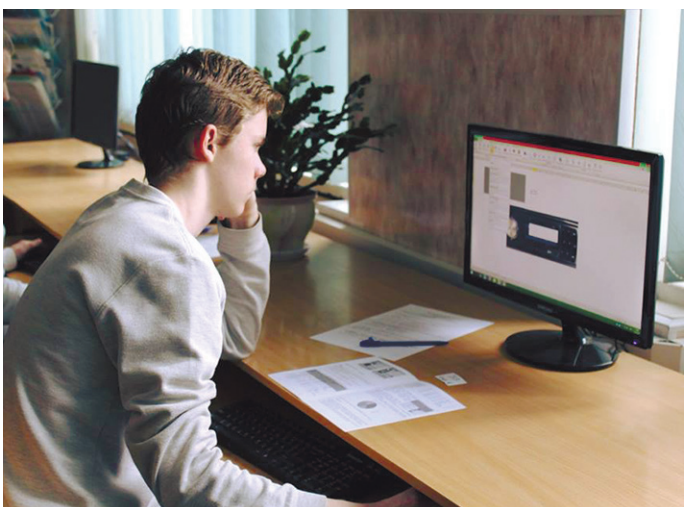
«Вчителі відкривають двері, входиш ти сам», – саме так говорить народна мудрість. У нашому навчальному закладі ми стараємося максимально розвивати наших учнів та постійно підтримувати їх у всіх починаннях.

23 грудня 2017 року відбувся II (міський) етап Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій. Учень II курсу групи №7 Вінницького міжрегіонального вищого професійного училища Фурман Артем Володимирович

виборов I місце на олімпіаді. Причому, варто зазначити, що Артем набрав 184 бали згідно з остаточними результатами конкурсу і отримав абсолютну перемогу в олімпіаді. Готувався Артем разом з викладачем спеціальних дисциплін Наталією Юрївною Коломійчук.

Надзвичайно приємно спостерігати за тим, яких висот досягають наші молоді таланти. Тож, щиро вітаємо нашого переможця та бажаємо подальших успіхів!

Л.О. Щербанюк, викладач спеціальних дисциплін

ОБЛАСНІ ЗМАГАННЯ ЗІ СТРІЛЬБИ

Учнівська молодь вправляється в майстерності зі спорту, намагаючись влучити в «10». Скептики можуть не зрозуміти, навіщо такі змагання підліткам. Тож пояснюємо.

Саме цей вид спорту сприяє підготовці до служби в Збройних силах України. Він дає можливість усвідомити молоді свою роль у забезпеченні національної безпеки, формує почуття громадянського і військового обов'язку. А цього так не вистачає сьогодні!

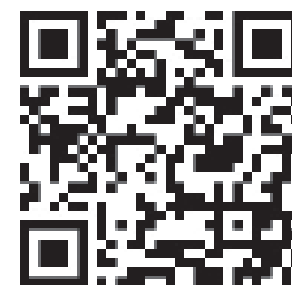
Взагалі, кульова стрільба дуже популярна у світі. В чемпіонатах світу з цього виду спорту беруть участь команди з

близько 200 країн.

Також кульова стрільба – один з пріоритетних видів спорту на Вінниччині. Це водночас і військово-прикладний спорт, що є особливо актуальним в наші буремні часи.

Саме тому 17-18 січня на базі училища відбувалися відкриті обласні змагання зі стрільби «Я – захисник! Стріляю – влучно!», присвячені Дню Соборності України. Змагання організував та провів президент ГО «ВОА «XXI сторіччя» Олександр Анатолійович Фенев за сприяння Голови правління БО БФ «Ніхто, крім нас – Вінниця» Петра Івановича Семенця.

Закінчення на стор. 13

Людина ще з давніх часів прагнула користуватись правами, необхідними для нормального способу життя. Їй хотілось мати право на волю, право на землю, право на власний будинок. Однак, минуло чимало часу, перш ніж людина отримала ці права. Реалізуючи свої права, ми і живемо. А як? Своїми думками поділилися учні групи №14.

Нікіта Гребенюк:

Насправді, я зрозумів, що реалізовувати своє право на освіту і бути учнем, а особливо учнем ВМВПУ – це здорово. Участь у громадському житті групи та училища, у різних конкурсах, акціях, гуртках. Тут ти завжди можеш себе проявити. Я раніше ніколи не співав на сцені, а тут вирішив спробувати свої сили в конкурсі «Голос ВМВПУ». Було страшно, але цікаво чи зможу? І заспівав!

Вячеслав Торчило:

У мене є право користуватися бібліотекою. Там я можу знайти всі необхідні книги для підготовки до уроків. Правда, я більше люблю користуватись Інтернет-ресурсами. В нашому училищі кожен має право після уроків відвідати Інтернет-класи і знайти для себе

необхідну інформацію.

Це дуже зручно для тих, хто проживає в гуртожитку.

Богдан Осіпов:

Одне з найприємніших

Назарій Базюк:

Я, як учень, за умови успішного завершення семестру із середнім балом «7.0», маю право отримати стипендію. Тому вже сьогодні веду свій «стипендіальний калькулятор». Важко даються такі предмети як математика та

прав – право на відпочинок.

Тільки було б добре, щоб учні правильно організували своє дозвілля. В нашому училищі є багато спортивних секцій. Я ще в школі любив займатися волейболом і баскетболом. Тому із задоволенням ходжу до нашої спортивної зали на тренування. Приємно, що нашій груповій команді вдалось отримати перемогу в училищних змаганнях з волейболу і баскетболу. Маю право відпочивати саме так.

хімія, але стараюсь дуже добре вчити предмети з професійної підготовки. Тому надіюсь, що я все-таки зможу скористатись своїм правом на отримання стипендії.

Максим Норовічук:

А я маю право писати в нашу училищну газету «Молодіжний вісник».

Пригадую, з яким нетер-

пінням і переживанням очікував випуск «Молодіжного вісника» зі своєю першою статтею. Думав: «Чи будуть читати? Якими будуть відгуки?». Це дуже добре, що учні нашого навчального закладу мають право висловлювати свої думки, переживання, ділитись враженнями в таких засобах масової інформації як канал та газета «Молодіжний вісник». Сподіваюсь, що і в наступному випуску на шпальтах видання з'явиться моя стаття. Ще, правда, не знаю, про що писатиму, але намагатимусь обрати актуальну тему.

Знати свої права – значить вже наполовину володіти ними. Повнота життя визначається умінням людини реалізувати себе через свої права, цінувати кожен день, годину, мить, адже вони неповторні. А також, і це головне, – поважати права інших, не менше, ніж власні, і пам'ятати що «твої права закінчуються там, де починаються права іншого».

**Володимир Левіцький,
учень групи №14**

«Не можна припустити, щоб люди спрямували на своє знищення ті сили природи, які вони зуміли відкрити і підкорити»

Ф. Жоліо-Кюрі

Природа... Колиска людства, втілення краси і добра.

З перших кроків людина годувалася плодами Землі, яка давала також тепло (дрова для вогнища) і м'ясо диких звірів...

Минали віки. Людина розвивалася, розумнішала, вчилася користуватися дарами і силами природи... І «довчилася», на жаль, до знищення Хіросіми і Нагасакі.

Люди необдуманно експлуатують природу, а іноді просто не замислюються над наслідками своїх вчинків. Безвідповідальність призвела до Чорнобильської катастрофи, від якої постраждали величезні регіони України, Білорусії та інших країн Західної Європи.

На сьогодні перед громадянами нашої мальовничої країни постали гострі екологічні проблеми: забруднення повітря і водойм, побутові відходи і їх утилізація. Це пов'язано з тим, що люди вирішили стати господарями природи, почали підкоряти її собі.

Не стоять осторонь цих проблем викладачі і учні нашого навчального закладу. Вони проводять просвітницьку, науково-дослідницьку, виховну роботу. Тим самим намага-

Землю для наступних поколінь» з метою формування та розвитку екологічної компетентності учнів/студентів закладів професійної освіти, розуміння ними екологічних проблем у майбутній професії, виховання в них любові до рідного краю, бережливого ставлення до природи, розуміння ними раціонального використання природних ресурсів, підвищення екологічної і правової обізнаності щодо охорони довкілля шляхом природоохоронної роботи, розвитку громадянських екологічних ініціатив.

Учениці групи №48 ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» Надія Галайчук, Юлія Голубенко та Любов Голубович взяли участь у Всеукраїнському конкурсі на кращий екологічний проект «Збережемо Землю для наступних поколінь» і представили на розгляд журі проект «Дослідження забруднення повітря м. Вінниці вихлопними газами автотранспорту». Вони проаналізували екологічний стан прилеглої території ДПТНЗ «ВМВПУ»; визначили завантаженість окремих ділянок вулиць міста Вінниці автомобільним транспортом; оцінили ступінь забруднення атмосферного повітря відпрацьованими газами на вулиці Стрілецькій (за концентрацією СО₂); запропонували заходи щодо покращення стану навколишнього середовища в даному регіоні.

Екологія в нашому житті

ються привернути увагу учнів, їхніх батьків та громадськості міста до екологічних проблем навколишнього середовища регіону, а зокрема м. Вінниці.

З 11 травня по 15 грудня 2017 р. Інститутом професійно-технічної освіти НАПН України проводився Всеукраїнський конкурс на кращий екологічний проект «Збережемо

Керівники проекту викладачі ДПТНЗ «Вінницького МВПУ» Т.П. Кобилянська та Т.О. Чорба.

За підсумками компетентного журі даний проект зайняв II місце на Всеукраїнському конкурсі у номінації «Найкращий екологічний проект серед учнів/студентів закладів професійної освіти автотранспортної галузі».

Сьогодні однією з найсерйозніших екологічних проблем України, зокрема й нашого міста, можна вважати проблему утилізації та переробки різних відходів. За останні 40 років ми стали викидати у 5 разів більше відходів, з них 90% зібраних опиняються на звалищі, тобто їх закопують у землю, і, якщо темп зростання не зупинити, у Вінниці потрібно буде будувати новий полігон кожні 35-45 років. Учні нашого навчального закладу беруть активну участь у зборі вторинної сировини (макулатури, пластикових пляшок, склотари, батарейок). Протягом 2015-2017 років було зібрано 14 т 873 кг макулатури, 100374 ПЕТ-пляшок. Як результат, у місті зменшується кількість відходів, з них виробляються нові продукти (наприклад, використаний папір можна переробити на чернетки, обгортки, паперову тару), також зменшується використання матеріальних ресурсів та зберігається довкілля, а зароблені кошти ідуть на розвиток матеріально-технічної бази навчального закладу.

На мою думку, потрібно нарешті зрозуміти, що людина — це частинка великої матері-природи, яку не слід підкорювати, а треба жити з нею в гармонії, любити й берегти рідну землю, дбати про її благополуччя. І, незважаючи на пасивність держави у вирішенні екологічних проблем, нам необхідно докладати максимум зусиль, щоб привернути до них увагу громадськості, навчити молодь шанобливо ставитися до навколишнього середовища.

Т.П. Кобилянська, викладач екології

ІТ-ВСЕСВІТ

Ми птиці інформаційного простору. Іншого у нас немає

«Записки українського самашедшого»
Ліна Костенко

З 4.12.17 по 15.12.17 методичною комісією спеціальних інформаційних дисциплін було проведено ряд різноманітних заходів у рамках тематичної декади «ІТ-Всесвіт».

Протягом декади кожен мав можливість подивитись на інформатику та інформаційні технології з незвичного боку та відкрити для себе цілий незвіданий захоплюючий світ.

Сучасна людина взаємодіє з комп'ютером та іншими ІТ-пристроями постійно – на роботі, удома, в авто, кав'ярні й навіть у літаку, чи парку. Комп'ютери та різноманітні гаджети стали невід'ємною частиною сучасного людського життя, займаючи своє місце в нашій свідомості. Ми навіть не усвідомлюємо той факт, що багато в чому залежимо від працездатності цих дорогих шматків кольорового металу. Людство безперервно і активно освоює нове для себе середовище життєдіяльності. Сміливо можна сказати, що всі ми поступово стаємо громадянами ІТ-Всесвіту.

А для життя в цьому всесвіті необхідно знати його правила, закони, мову, вміти вирішувати різноманітні завдання, знати принцип дії комп'ютера та його додаткових пристроїв та багато іншого. Розуміння використання інформаційних технологій сучасними учнями не повинно зводитись лише до бездумного «вбивання» часу, сидячи у соціальних мережах та комп'ютерних іграх. Вимогою сьогодення є творче освоєння інформаційно-комунікативних технологій кожним учнем.

Саме з метою вдосконалення професійної підготовки, прищеплення учням любові до вибраної професії, розвитку професійних знань, вмінь і навиків, залучення якнайбільшої кількості учнів до позаурочної роботи, пов'язаної з інформаційними технологіями, і була проведена декада «ІТ-Всесвіт».

Отож, у цій статті хочеться відмітити найкмітливіших, найактивніших, найнаполегливіших.

Сучасний світ такий багатогранний та повний пригод, що життя кожного з нас перетворюється на гру з нескінченною боротьбою заради досягнення заповітних цілей.

Тому, у рамках декади були проведені різні цікаві ігри, вікторини, конкурси фоторобіт, участь у яких взяли учні, що навчаються за різними професіями.

Аліас (Alias) – популярна командна гра сучасної молоді. Назва Alias походить від англійського Alias – псевдонім (синонім), оскільки для перемоги треба максимально швидко пояснити своїй команді задані слова без використання однокореневих. Чим більше слів вгадано, – тим швидше команда просувається до перемоги.

Alias був розроблений у Фінляндії. Гра з'явилась на ринку на початку 1990-х і є однією з найпопулярніших ігор для вечірок у Фінляндії. З часом з'явилося багато версій цієї гри, зокрема активно розвиваються комп'ютерні онлайн версії та додатки до планшетів, смартфонів, тощо.

7 грудня викладачі Л.В.Мельничук, Т.О.Чорба провели турнір з інтелектуальної ІТ-гри Alias серед учнів 1 курсу. Участь взяли 8 команд.

Лідерами стали:

- I місце – учні групи №46;
- II місце – учні групи №6;
- III місце – учні групи №24.

Змагання подарували учасникам та організаторам багато позитивних емоцій та неповторний смак перемоги у складній боротьбі.

Квест-кімната – новий вид інтелектуального та активного відпочинку. Команду із 2-5 чоловік зачінають у тематичній кімнаті, наповненій таємницями, головоломками та загадками. В учасників є певний час на те, щоб розгадати всі загадки, котрі приведуть їх до ключа від кімнати.

Учасники змушені організуватись проти завдань. Перемоги можна досягнути лише у разі успішного виконання їх всіх. У такий спосіб можна натренувати увагу, навчити себе дивитись на навколишні предмети по-іншому, навчитись грати в команді і перевірити себе на рішучість у екстремальних умовах. Зіграти може кожен. Головне – це логічне мислення, загальні знання з інформаційних технологій та професійної іноземної мови.

У нашому навчальному закладі 11 грудня викладачами Л.В. Мельничук, Т.О. Чорбою, О.М. Бурою та М.Л. Кирильчук було організовано роботу трьох квест-кімнат із загальною темою «IT universe».

Командам груп №10, №7 та №4 необхідно було протягом 60 хв. виконати різноманітні цікаві завдання, щоб в результаті скласти слово-код, яке і стало ключем для виходу з кімнати.

Першою знайшла ключ команда групи №7. І лише

з різницею в 2 хв. другою вибралась з квест-кімнати команда групи №10.

Участь у грі подарувала всім учасникам нові позитивні враження, гарний настрій та відчуття перемоги.

Споконвіку виникає запитання: хто кмітливіший, розумніший, вправніший: дівчата чи хлопці? Відповіді на ці запитання 12 грудня шукали учні групи №17, що навчаються за професією «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення» та викладачі Л.О. Щербанюк та А.В. Фурман в рамках інтелектуальної професійної гри «Хто зверху?».

Хлопці і дівчата доводили свою перевагу в таких конкурсах як: «Знайди слово», «Хто я?», «Бліц», «Знайди 10 відмінностей» та інші. Боротьба була захоплюючою. У «здоровій» суперечці до фінального конкурсу команди дісталися з рахунком 9:10 на користь дівчат. І фінальний конкурс довів, що дівчата все ж таки зверху. А хлопці – справжні чоловіки, адже, мабуть, свідомо подарували дівчатам той переможний бал.

Викладачі Т.М. Черниш, Т.М. Нагірна, майстри виробничого навчання провели конкурс «Професіонал своєї справи», метою якого було виявити учнів, що найпрофесійніше володіють сліпим десятипальцевим методом набору тексту.

Найкращими стали:

- I місце розділили Денис Пендзельський, учень групи №6 (348 знаків/хв.) та Вадим Корнасюк, учень групи №10 (347 знаків/хв.);
- II місце – Владислав Бойко, учень групи №4 (325 знаків/хв.) та Ілля Лежепеків, учень групи №45 (306 знаків/хв.);
- III місце розділили Дмитро Щербатий, учень групи №13 (299 знаків/хв.), Андрій Кравець, учень групи №17 (267 знаків/хв.), Дмитро Березнюк, учень групи №39 (266 знаків/хв.), Назар Могила, учень групи №7 (249 знаків/хв.), Владислав Нікрасевич, учень групи №5 (239 знаків/хв.), Роман Побережний, учень групи №13 (236 знаків/хв.), Микола Пастушенко, учень групи №13 (230 знаків/хв.), Артур Селезньов, учень групи №6 (229 знаків/хв.).

Викладачі І.І. Стець та О.М. Бура провели традиційний щорічний конкурс фоторобіт «Світ через об'єктив». Для участі у конкурсі приймалися креативні фотографії та фотоколажі, виконані автором засобами графічних редакторів з власних фотографій. Допустилась будь-яка графічна обробка, крім використання готових шаблонів. Враховувались фантазія та креативність мислення фотографів.

Протягом декади усі бажаючі мали можливість переглядати презентації з усіма поданими роботами на телевізійних екранах училища та на сторінці Facebook «ВМВПУ фотоконкурс».

Переможцями стали:

- У номінації «Чарівність природи»:
  - I місце – Максим Скаженюк, учень групи №7;
  - II місце розділили Наталія Колісниченко та Яна Бондар, учениці групи №48;
  - III місце розділили Альона Філімоненко, учениця групи №7, Вікторія Федорчук, учениця групи №17 та Роман Точенюк, учень групи №46.
- У номінації «Селфі-стайл»:
  - I місце – Олександр Кулик, учень групи №23;
  - II місце – Роман Точенюк, учень групи №46;
  - III місце – Тетяна Курдибаха, учениця групи №17.
- У номінації «Моя Вінниччина»:
  - I місце – Максим Скаженюк, учень групи №7;
  - II місце – Альона Філімоненко, учениця групи №7;
  - III місце розділили Артем Феодосов, учень групи №6, Дмитро Тунік, учень групи №13 та Віка Федорчук, учениця групи №17.
- У номінації «Реалії життя»:
  - I місце розділили Ярослав Іваніщев, учень групи №39, та Іван Потужний, учень групи №23;
  - II місце розділили Роман Точенюк, учень групи №46 та Влад Севастьянов, учень групи №44;
  - III місце – Настя Ротар, учениця групи №17.
- У номінації «Портрет»:
  - I місце – Артем Феодосов, учень групи №6;
  - II місце – Ярослав Іваніщев, учень групи №39;
  - III місце – Тетяна Курдибаха, учениця групи №17.

18 грудня на заключному заході декади «ІТ-Всесвіт» переможці конкурсу були нагороджені дипломами. Всі учасники конкурсу отримали іменні винагороди – сувенірні «гроші-фотогенійки» з власними портретами.

Сучасне життя навряд чи можна уявити без інформаційних технологій. Перспективи їх розвитку сьогодні складно передбачити навіть фахівцям. Проте, ясно, що в майбутньому нас чекає щось нове і несподіване. А тому заходи, проведені в межах декади, якщо навіть не дають можливості бігти «попереду потягу», то, принаймні, сприяють активним крокам «в ногу з часом».

Щиро вітаємо переможців і всіх учасників конкурсів та за-ходів!

**Л.В. Мельничук,
Т.О. Чорба,
викладачі
специдисциплін**

ЗАСІВАЄМО НИВУ ДОБРОМ

**Не будь переможений злом,
але перемагай зло добром!**

Послання до Римлян 12:21

Ніщо не виховує краще патріотичний дух молоді як особистий приклад, який назавжди закарбується в юному гарячому серці і стане міцним підґрунтям для подальшого життєвого шляху.

Сьогодні... Не легкі часи для неї України, тривожні, хвилюючі та мінливі для кожного з нас. Саме сьогодні, коли наша Батьківщина потерпає від російського агресора, кожен громадянин повинен зробити свій внесок для перемоги над ворогом.

Одні ідуть добровольцями захищати рідну Вітчизну, інші займаються волонтерством, допомагаючи українським воїнам, не рідко, ціною власного життя. А є й такі, хто своєю працею примножує багатство нашої країни та надає матеріальну допомогу захисникам.

Людяність, милосердя, добро – такі прості

і знайомі для кожного з нас істини. Ми багато говоримо про них: навчаємо, виховуємо, з надією намагаємось достукатись... А чи кожна душа відкрита для добра?..

Докорінно переробити особистість ми не можемо, а виховувати почуття патріотизму – наш обов'язок. Важливо прищепити любов до суспільства, зараженого вірусами егоїзму, зла та жорстокості, розтопити зачерствілі серця, очистити від луски байдужості до чужого горя.

Приємно констатувати, що у ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» працюють та навчаються чуйні, милосердні та небайдужі особистості. Наш дружній училищний колектив завжди долучається до різних благодійних акцій, надає посильну допомогу українським бійцям в зоні АТО. Ми – активні учасники естафети «Милосердя» – неодноразово відвідували поранених у Вінницькому обласному клінічному шпиталі, перерахували одноденний заробіток працівників і учнів захисникам, придба-

ли бронжилети, готували вітамінну суміш «Еліксир Перемоги», трав'яний чай за власним рецептом керівника фізичного виховання В.В.Петелька, зварили більше 8000 вареників, передали близько 130 кг тертих червоних буряків, 12 відер квашеної капусти, півсотні струдлів з маком, 190 булочок і це ще не повний перелік наданої допомоги. Та ніяка матеріальна підтримка не замінить духовної...

Наші учні писали сповнені тепла та вдячності листи захисникам, які зі зброєю в руках, мужністю та твердою вірою в серці відстоюють кожен сантиметр території та незалежність Вітчизни в неоголошеній війні на Сході України.

У теплих затішних домітках нас чекає смачний обід, рідні, близькі нам люди, телевізор з веселими святковими передачами... І все це ми маємо, завдячуючи тим, хто мерзне в холодних окопах, мокне під пронизливим дощем, часто не доїдає, не досипає... і жертвує найдорожчим.

У наш час дуже важливо, щоб засоби масової інформації долучилися до створення такої настрою в країні, аби кожен відчував свою причетність до подій на Сході і довгоочікуваної перемоги.

У кожній війні є свої славетні Герої: і у першій та другій Світових, і в неоголошеній афганській війні... Ці жахливі кровопролиття безжально забирають життя найкращих синів та дочок, які відстоюють свою землю, ідеали свободи та демократії. Та найважливіше те, що у відповідь на замах агресора повстає непоборна хвиля патріотизму, яка надихає крашчих синів України на захист Батьківщини.

Подвиги патріотів-героїв, волелюбство та милосердя українського народу, як велична правда історії, яку не спотворити і не перекреслити ніякими змінами у сучасному мінливому світі, будуть жити у віках.

Л.О. Біла, заступник директора з виховної роботи, Н.П. Січкорізі, завідувача бібліотекою

Мій тато повернувся живим!

Сьогодні наша країна переживає не легкий для неї час, коли інша держава посягнула на нашу недоторканість і свободу, багато наших батьків стали на захист нашої незалежності та свободи.

Одним з таких захисників є мій батько Іван Іванович Цвігун. У серпні 2014 року тато поїхав на Схід виконувати свій військовий обов'язок. Я ніколи не міг навіть уявити, наскільки важко буде розлучатись із рідною людиною, не бачити тривалий час, не спілкуватись вживу.

Говорячи з татом по телефону, він мало розповідав про події на Сході,

але це й зрозуміло: він не хотів, щоб ми хвилювалися. Що ж доброго в тому, що в люті морози наші воїни живуть в палатках, на полі, під постійними обстрілами. Тато говорить, що війна – це найстрашніше, що є у світі, тому що багато дітей та матерів залишаються без батьків та синів.

Я вірив усім серцем, що мій тато повернеться додому живим.

Так і сталось, у кінці літа 2015 року тато приїхав додому. Обійми, сльози, радість... На аркуші паперу цього не передати. Я пишаюсь своїм любим татом, він мій герой і приклад у житті.

Дмитро Цвігун, учень групи №6

Я пишаюсь татусем

Військовослужбовці захищають кордони нашої України, вони готові віддати своє життя заради миру та спокою в нашій державі.

Моїй сім'ї насправді тема АТО знайома не зі слів. Чотири роки тому мого татуса Ігоря Михайловича Короля призвали захищати країну. Мені невірилось, що забирають саме його, адже з самого дитинства я була «татусева донечка». У голові крутилися різні думки, розпач, відчай.

Спочатку його відправили на навчання. Ще в армії він виконував роль розвідника, в АТО він також виконував ті ж самі обов'язки.

У Андріївці тато був простим

військовослужбовцем, який служив у двадцять шостій бригаді. Він прагнув захистити Україну. З часом він отримав звання командира артилерійської розвідки. Прослуживши ще півроку, він став старшим сержантом роти.

Мені було важко впроратись із думками, що тато більше не повернеться, але чуючи його голос по телефону, душа на деякий час поринала в спокій.

Минув рік страждань і очікувань, мій татусь повернувся додому. Це, мабуть, був найщасливіший день мого життя. Міцно обійнявши його, я промовила: «Люблю». Я пишаюсь своїм татусем, його відданістю державі, силою слова та духу.

Цінуйте своїх близьких, поважайте, любіть їх, адже заради нас вони готові віддати власне життя, бо хочуть, щоб їхні родини росли у мирній та щасливій державі.

Карина Король, учениця групи №5

Фрагмент листа чоловікові в зону АТО

Уже майже три роки ми живемо від зустрічі до зустрічі... Хочеться зупинити той час, коли ти поруч, обійняти тебе крепко-крепко, і більше не відпускати, але, на жаль, не все залежить від наших бажань... Після довгоочікуваної зустрічі, від якої завмирає серце, знову настає час розлуки...

Так важко, коли ти знаходишся далеко, а тим паче, коли на війні. Коли кожної секунди чекаєш дзвіночка, щоб хоч почути голос і знати, що – живий... Коли засинаєш

з молитвою про тебе... Коли сідаєш за стіл, і одразу з'являються думки, а чи ти пообідав сьогодні... Ось тоді і розумію, ти – Герой. Ти – той, хто мужньо відстоює майбутнє своєї Батьківщини, наше майбутнє! Тримайся, все буде добре. І я дуже сподіваюсь, що востаннє ми захищаємо свою територію. Ми – нація, яка буде квітнути завжди.

Що б не сталося, ти повинен знати, що я люблю і чекаю на тебе! Ти все витримаєш, я вірю. Тільки не падай духом, я з тобою...

І.О. Пугач, майстер виробничого навчання

Що таке АТО?

АТО – це те, через що пройшло багато людей, безліч молодих та недосвідчених. Навіть уявити не можу наскільки там важко та страшно. Коли хвилина життя – на вагу золота, тільки тоді ти починаєш цінити кожен мить, кожен крок та подих.

АТО – це те, через що пройшов мій батько. Це був важкий період не тільки для нього, але й для всієї нашої сім'ї. Щоденний перегляд новин, де розповідь йшла лише про погіршення ситуації та зростання кількості загиблих. Короткі розмови, в яких постійно чути обстріли. Фото усміхнених, хоч і виснажених недоспаними ночами, бійців. Речі пропахлі порохом, дитячі листи та іграшки. Ялинка прикрашена боеприпасами, а також цукерками, які передали діти.

Незважаючи на умови, в яких проживали бійці, вони залишалися незламними та усміхненими, відвойовували українські території з надією на спокійне, мирне та щасливе майбутнє, з надією на те, що востаннє відстоюють свої землі та проливають кров.

Хотілося б побажати всім: ніколи не дізнатись, наскільки важко там, на Сході України, ніколи не хвилюватися за свого батька, брата, рідних, які охороняють наше мирне життя. Нехай це буде останнє кровопролиття на українській землі!

Аліна Тютюнник, учениця групи №10

АТО – ЦЕ ВІЙНА!

Коли я чую слово «атошник», то сприймаю подібну термінологію як не коректну, швидше – образливу. Хоча всіх, хто захищає на сході нашу країну від ворога, офіційно називають учасниками АТО, а від цього похідне – атошник. Але я переконаний, що це справжня війна, яка продовжується уже майже 4 роки.

Мій батько – учасник цієї війни з самого її початку, має статус учасника бойових дій. Небезпечно там не лише на нульових блокпостах, звідки до багатьох моїх ровесників батьки живими не повернулись.

Батько теж побував з групою своїх побратимів під прямим обстрілом ворожих градів. В населеному пункті Щастя, майже на кордоні з Росією, йому, в числі інших, під час термінової евакуації було поставлено командування завдання зібрати тимчасово залишені матеріальні цінності, демонтувати елементи зв'язку, взяти їх під охорону і чекати, аж поки за ними не приїде транспорт. Та ледве основні сили з пораненими встигли від'їхати на безпечну відстань, як почався масовий обстріл позиції системою град. Групу бійців разом з моїм батьком

врятували їх швидкі дії і те, що вони встигли добігти до підземного сховища для овочів.

Завдання вони виконали і дивом врятувались. Коли обстріл втих, бійці побачили розриту обвуглену землю, а все, що могло горіти, палало. За ними приїхали свої і майже з-під носа російських найманців забрали своїх бійців.

Другий небезпечний випадок стався в населеному пункті Сватово, коли вночі, на близькій відстані від казарми, в якій разом з моїм батьком відпочивали бійці, сталася пожежа на складах з боєприпасами, і вони вибухнули так, що в казармі порозколювались стіни, порвалися труби водопроводу, повилітали вікна. Хвалити Бога, бійці залишилися живі, хоча були й травмовані.

За виконання бойових завдань, сміливість і винахідливість мого батька неодноразово нагороджували грамотами і медалями. Найдорожчими для нього нагородами є іменний годинник від Міністра

оборони України та медаль «За участь в антитерористичній операції».

Такі ось лише два моменти з фронтового життя, де перебував зараз мій тато.

Бажаю всім миру та родинного щастя.

Олег Куций, учень групи №13

Доброволець в АТО

Мій батько пішов захищати свою країну у зону АТО в Донецькій області. Боронив села і міста, добробут та майно людей від злочинного посягання. Прикладав усі свої сили, щоб мешканці мали мирне та вільне життя у нашій державі. Він був свідком, як мирні жителі ховалися по своїх домівках від ворожих обстрілів, та надавав їм усю необхідну допомогу.

Усе, що бачить солдат з окопу, звичайна людина у повсякденному житті ніколи не побачить. Щоб зрозуміти зухвалого і хитрого ворога, звісно, потрібні певні тактичні прийоми і стратегічні ходи.

Ми з мамою дуже чекали повернення тата з АТО, щоб він скоріше приїхав до рідної домівки. Минув час, він нам зателефонував, сказав, що повертається додому, для нас це була надзвичайно

радісна звістка. Я пишаюсь своїм батьком!

Солдата завжди гріє думка, якщо на нього чекають у рідній домівці близькі йому люди. Тож, не залишаймося байдужими та підтримаймо наших воїнів...

***

Живи, живи,
Герой, солдат,
За всіх, хто не прийшов назад
Від куль, снарядів і гранат...
Все знову буде добре, брат.

Живи, живи
Герой і брат,
Великий воїн і солдат!
Живи, живи
На цій землі – святій Українській стороні...

Вадим Дідур, учень групи №39

Інший світ

Нам невідомі всіх їх імена,
Хто їх чекає, хто за ними плаче,
Де їхній дім, як їм болить війна,
Яке в них серце – щире чи терпляче.

В. Невідомська

Рятівною силою на сході є солдати, наші воїни, які не бояться віддати життя заради нас. Вони – герої сучасного часу, справжні Кіборги, у яких є мета – захистити нас і нашу Україну. Вони кожен раз ризикують. Щоб вижити там, потрібно мати сильний характер, стійку силу волі, сталю нервову систему.

Слабкі не зможуть протриматись навіть декілька годин. Там на війні, – неначе інший світ...

Всі ці обставини я відчула на собі. Я з міста Донецька. Коли почалась війна, було відчуття жаху, були навіть хвилини, коли я думала, що все закінчиться і зникне, але намагалась бути сильною.

Найстрашніший випадок стався, коли ми з мамою ночували в коридорі нашої квартири, небо було осяяне світлом від вибухів, я засинала із мрією прокинутись зранку. Коли ми виїжджали із міста під постріли, в темну ніч, ми прекрасно розуміли, що, якщо ми залишимося живі, – це буде великий подарунок від Бога...

Катерина Корольова, учениця групи №24

Він – Герой!

Декілька років тому в нашій країні почалась «не афішована» війна, тоді і прийшла повістка моєму батькові. Недовго думаючи, він зібрався в дорогу. Спочатку його забрали на місяць на військову підготовку, а потім в Луганськ, в зону АТО. Там він працював на крані, ставив блокпости та бетонні ділянки хлопцям на передовій.

Не раз потрапляв під обстріли і навіть одного разу «Уралом» підірвався на міні. Йому пощастило, тому

що він вилетів через лобове скло, але так повезло не всім. За ті тринадцять місяців, що мій тато знаходився в зоні АТО, він об'їздив всю Луганську область, був і в Щасті, і в Попасному. На власні очі побачив, що таке війна...

Повернувшись додому, побачив для мене справжнім Героєм, взірцем чоловічої мужності. Я пишаюсь своїм батьком.

Олександр Загородній, учень групи №46

Захисник своєї держави

Боріться – поборете...

Т.Г.Шевенко

Я, Владислав Шевченко, хочу виразити щиру подяку своєму батькові Ярославу Олеговичу Шевченку. Він для мене і моєї родини дуже дорогий, мужній і надійний.

29 січня 2015-го року, в такі складні часи для незалежної нашої держави, він один з перших став на захист нашої Батьківщини, щоб виконувати свої військові обов'язки. Він став прикладом для мене, бо гідно виконував завдання та накази командирів.

У найскладніших обставинах та в стислий термін опанував військовою справою і під час виконання завдань за призначенням проявляв високі морально-вольові якості, витримку, відданість справі, які притаманні тільки справжньому чоловіку та професіоналу.

Боець АТО 59-тої окремої мотопіхотної бригади, прапорщик Ярослав Олегович Шевченко – майстер з ремонту та догляду за озброєнням, а точніше, від малокаліберного до артилерійського та ракетних пускових механізмів.

За 7 місяців служби він побував у таких місцях проведення антитерористичної операції як: Золоте, Попасна, «Болото», «Рудник». Для того, щоб потрапити на фронт, йому довелося пройти багато тренувань на полігонах: Львівському «Яворівський» – 1 місяць, Гайсинський – 2 місяці, Миколаївський «Широкий Лан», після чого він зміг поїхати на фронт, щоб боронити свою Вітчизну, рідних, друзів та

все, що у нього тут є.

Пройшовши величезний шлях, мій тато жодного разу не пошкодував, він радий, що став корисним для своєї країни, адже хотів захистити нашу країну від іноземних загарбників. Умови на фронті не з кращих, в день на три людини виділяли 5-ти літрову баклажку води. Але, як ви знаєте, війни без травм не буває. Зараз мій тато перебуває у військовому шпиталі, де він лікує свою спину від важких навантажень. Проте, він впевнений, що країна важливіша, ніж здоров'я. Бравши участь у бойових діях, Ярослав Олегович відремонтував військової техніки: П20 – 18 шт; МТ12 – 24 шт; а також ДШК, КПВТ та близько 100 кулеметів.

Я гадаю, що кожна українська родина хотіла би мати такого захисника, як мій батько. Ми ним дуже пишаємось і з гордістю можемо сказати, що він не тільки зможе захистити свою родину, але й нашу Батьківщину!

Владислав Шевченко, учень групи №35

Молитва за Україну

Я дякую тим, хто сьогодні в строю,
Хто дитинство моє захищає.
Перед вами я на колінах стою,
Кого Бог вже до себе приймає.

Господи-Боже, від куль бережи,
Якщо є, то загой їхні рани,
Загарбників знищити допоможи,
Щоб вернулись війни ветерани,

Ми не «бидло», ми – гордий народ,
І ми любимо свою Україну.
Візьмімося за руки в один хоровод,
І молитва до Бога хай лине.

Щоб цвіли в Україні сади,
Щоб в гаях солов'ї щебетали,
Щоби тільки з добром всі летіли сюди
Й Україна для всіх раєм стала.

Ростислав Дяченко, учень групи №16

3 роки в АТО

Мій батько, Сергій Любар, поїхав захищати країну від терористів та російських найманців, які прийшли на нашу землю, посягнувши на її цілісність і суверенність. Я зрозуміла, що це війна, і – хто наші герої. Герої – це студенти, які вийшли на Майдан, це Небесна сотня. Герої – це мій батько та тисячі українських військовослужбовців і добровольців, котрі кинулися захищати рідну землю.

Батько розповідав, що після приїзду на Луганщину більшість населення були проросійськи налаштовані та вважали, що українська армія прийшла їх знищити. Згодом вони змінили думку і зрозуміли, хто їх насправді грабує і вбиває. Найманці не жаліють ані жінок, ані дітей. В українській армії донбасівці побачили рятівників і захисників.

Мій тато – Герой! За 3 роки, поки мій батько перебуває в АТО, я подорослішала і зрозуміла, що незалежна Батьківщина для мене – понад усе. Мрію, щоб в Україні запанував мир, і всі хлопці живими повернулись додому.

Аліна Любар, учениця групи №18

ДОВГООЧІКУВАНА ЗУСТРІЧ

Напередодні Нового року «Перлину Поділля» очікував приємний сюрприз.

До нас завітали випускники, які навчалися в групі №33 «Комерційна діяльність»

Скубілова Анна, Бондарук Володимир, Деркач Анна. Наші випускники прийшовши в навчальний заклад були дуже раді нашій зустрічі та мали таке відчуття як додому. Це була хвилююча радісна зустріч, де вони мали змогу поділитися своїми досягненнями перед викладачами та учнями групи №25. Свої життєві шляхи після випуску вони проходять по різному, Скубілова Анна працює в м. Києві, Бондарук Володимир пробує свої можливості за кордоном, Деркач Анна працює в навчальному закладі. Кожен із них розповів переваги та недоліки своєї роботи, і хочь все не так легко з пошуком перспективної роботи вони не

втрачають віри в те, що зможуть реалізувати свої можливості в рідній країні. Учням групи №25 розповіли про переваги навчання на молодшого спеціаліста, що дає потім можливість вступу на третій курс вищого навчального закладу.

Напередодні всесвітнього дня „спасибі” дуже приємно було почути слова вдячності від тих людей в яких було вкладено всі сили щоб вони могли випуститись з навчального закладу достойними випускниками такого гарного навчального закладу. 15 лютого буде річниця випуску групи №33, тому я хочу побажати тим хто продовжує навчання, легкого закінчення навчання. А тим хто працює чи в пошуках роботи професійного кар’єрного зростання. А я як куратор, завжди буду рада зустрічі з своїми випускниками.

А.В. Козачок, викладач спецдисциплін

Бізнес-табір «ЕЛІТІКО»

Піклуйтесь про молодь, ми турбуємось про наше світле майбутнє. Виховання та навчання юного покоління – важливі складові їхнього майбутнього успіху і загального добробуту. Адже від правильного старту залежить побудова кар’єри, особистий зріст та успіх у власній справі.

За дослідженнями лише близько 10% людей можуть досягти успіху в бізнесі. Беззаперечно, він базується на підприємницькому таланті, ґрунтовних знаннях, професійних навичках, а головне – практичному досвіді. І що раніше почати набувати досвід, тим більшого успіху можна досягти.

Саме тому важливо, щоб діти шкільного віку засвоювали основи підприємницької грамотності, щоб вони починали мислити як майбутні підприємці та робили спроби реалізувати свої бізнес-ідеї.

Нова та цікава для педагогів НТФ «Перлина Поділля» та

учнів справа – створення бізнес-табору «ЕЛІТІКО» у сфері спрямування дітей підліткового віку на формування майбутньої кар’єри.

Під час осінніх канікул було організовано та проведено ряд занять різних форм та методів для дітей наших працівників, що сприяли розвитку у них підприємницького успіху. Першими учасниками бізнес-табору «ЕЛІТІКО» були діти педагогів: Л.О. Коломійчук, В.В. та О.К. Петельків, В.М. Беркар, Р.А.Задорожної, Р.В. Моргуна, Н.Л. Гавриш.

Програма бізнес-табору передбачала такі заходи: Презентація табору, знайомство з розпорядком роботи табору, вправи «Вступ до елітного клубу», «Оголошення», «Фінансові стереотипи», «Створення власного web-сайту», «Самопрезентація», «Створення візитівки», «Створення рекламного оголошення», «Створення власної скриньки», рольові ігри: «Бізнес-зустріч. Вручення візитків», «Відкрий рахунок в банку», «Придумай рекламу», «Набираємо працівників», прогулянка і рухлива гра «Я підприємець у цьому місті», тренінги: «Що таке гроші?», «Маркетинг: реклама, PR», «Робота в Інтернеті», «Розробка бізнес-плану», віртуальна подорож в Музей грошей, бізнес-гра: «Безлюдний острів», вікторини «Що за місто?», «Дорого-дешево», майстер-клас «Власна валюта», групова вправа «Особиста фінансова без-

пека», бізнес-гра «Шукаємо персонал для підприємства», конкурс «Розподіляємо заробітну плату», мозковий штурм «Як підліток може заробляти?», тестування «Талант підприємця», LEGO-конструювання «Будуємо власний офіс», робота над бізнес-ідеями, написання бізнес-плану, презентація бізнес-проектів (батькам, гостям), вручення сертифікатів/дипломів.

Нестандартні форми та методи організації занять бізнес-табору «ЕЛІТІКО» сприяли формуванню у дітей активної життєвої позиції, вчили азам успіху: уміти мати справу з грошима, бути цілеспрямованими, працювати на перспективу, не боятися приймати рішення, втілювати свої ідеї в життя.

У перервах між заняттями діти вчилися організовувати брейк-каву, засвоювали правила етикету під час даного заходу. А також був відведений час для відвідування спортивної зали для рухливих занять.

Реалізація даного проекту – це спосіб донести до дітей зміст складних речей простими словами в дружній та ігровій атмосфері, підготувати їх до успішної професійної кар’єри, дорослого та відповідального життя.

Також метою створення бізнес-табору було і є навчання дітей шкільного віку, щоб вони в майбутньому стали успішними, забезпеченими та незалежними людьми, реалізували свої таланти та творчий потенціал.

Н.Л. Гавриш та В.О. Петрова, викладачі спецдисциплін

У ДРУКАРНІ «ПРЕС КОРПОРЕЙШН ЛІМІТЕД»

20.12.2017 група №29 відвідала друкарню «Прес Корпорейшн Лімітед». Учні на власні очі побачили весь процес виготовлення типографічної продукції. Нам провели цікаву та детальну екскурсію друкарнею, показали усі етапи роботи: від отримання замовлення до його упакування та надсилання за вказаною адресою замовнику.

Друкарня «ПКЛ» – виробничий комплекс, створений на базі друкарської машини «Сольна 25» і фотоскладального апарата «Stingrey 63» в 2002 році. У 2008 році був побудований новий цех і встановлені: нова друкарська машина «CityLine Express 35» з 3 вежами з управлінням барвистими зонами з пульта і СТР Agfa Advantage для виведення пластин.

Друкарня «ПКЛ» працює в той час, коли це необхідно замовнику. При цьому широко використовуються інтернет-

ресурси для прийому файлів, їх швидкої обробки. Все це максимально наближає друкарню до замовника та дозволяє в найкоротші терміни друкувати газетну продукцію.

Відповідальність перед замовником, персональний підхід, налагоджені зв'язки з постачальниками – ось складові успіху друкарні «ПКЛ».

Керівники друкарні постійно працюють над підвищенням кваліфікації своїх співробітників, розширенням переліку послуг: доставки готової продукції, експедирування, підбір вкладок, друк листівок, флайерів та іншого.

Наявність сучасного обладнання та висококваліфікованого персоналу дозволяє надати замовнику якісну продукцію в установлені строки за прийнятною ціною.

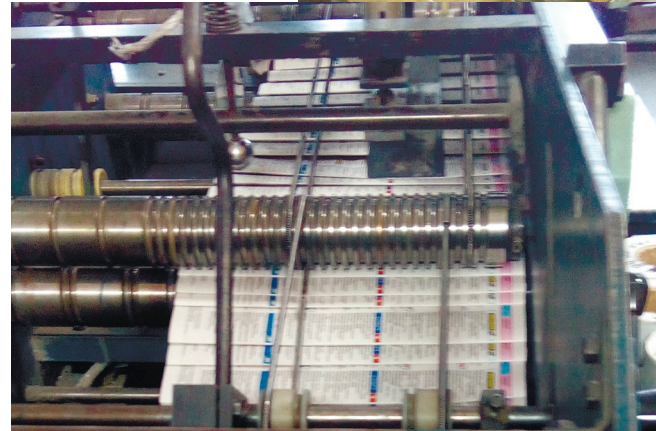
Переваги співпраці з друкарнею «Прес Корпорейшн Лімітед»:

- особиста підтримка персональним клієнт-менеджером 24/7;
- листовий друк на газетному та офсетному папері;
- 99,8% продукції друкується точно в термін;
- доставка в потрібне місце і час;
- комбінування з іншими послугами: палітурні роботи, зшивання, порізка, розбирання, добірка газет по блокам, кольорова обкладинка;
- додаткова обробка фото і перевірка файлів перед друком;
- упакування за бажанням клієнта

(кількість, матеріал).

Друкарня працює на ринку Київської, Одеської, Житомирської, Хмельницької, Вінницької, Черкаської, Миколаївської, Кіровоградської та Тернопільської областей, виробляє більше ніж 100 т готової продукції протягом місяця.

І.О. Пугач, О.М. Гнатюк, майстри виробничого навчання

ВІК ЖИВИ, ВІК УЧИТЬСЯ

Освіченими можуть вважатися лиш ті, кого навчили, як вчитись та змінюватись.

Карл Роджерс

Чи здивувалась би сучасна дівчина, якби хлопець зробив їй зауваження щодо необізнаності в багатьох питаннях, не начитаності тощо? Чи захотіла б вона змінитись, щоб бути цікавою? Чи навпаки – він заради неї? Мабуть, запитання залишаться риторичними... Але мене дуже вразив той факт, що відомий на початку ХХ століття режисер театру «Березіль» Лесь Курбас, зробив таке зауваження своїй дівчині, не зважаючи на те, що вона мала вищу освіту, і для того, щоб залишитись із коханою людиною, вона стала багато читати, розвиватись, самовдосконалюватись.

Сьогодні усім нам багато доводиться навчатися і працювати, щоб досягнути чогось у житті. Зазвичай, ми не можемо передбачити або знати заздалегідь, що нам треба вміти, а що ні. Тому усім нам необхідно чимало навчатися. Чим більше вмієш та знаєш, тим легше живеться в світі. Володіючи вміннями, знаннями та навиками, людина може справитися з будь-якою ситуацією. Народна мудрість каже: «Вік живи, вік учись». Це істина, котру навряд чи хтось зможе спростувати. Мудру людину, обізнану, яка багато вміє і знає, усі поважають та виявляють бажання з нею спілкуватись. Бо, якщо хтось вміє усе робити, він може навчити інших і будь-кому допомогти. Як нам стати мудрими, обізнаними та умілими?

По-перше, треба багато навчатися, старанно працювати, постійно вдосконалювати свої вміння та навички, щоб у кінцевому результаті досягнути своєї майстерності. Адже, якщо подивитись на розвиток суспільства, то нероб завжди зневажали. З лінивих сміялися, бо всі дуже добре знали, що ніхто мудрим не народився, а мудрості навчився. Тому й завжди казали своїм дітям: «Не кажи: «не вмію», а кажи: «навчусь!»». Хоч як важко не було б навчатися, треба собі

сказати: «Я зможу!» і від своєї мети не відступати, а крок за кроком, наполегливо та впевнено до неї йти. Навчившись чогось, нам стає легко та радісно. Як каже народна мудрість: «Чого навчився, того за плечима не носити».

По-друге, треба багато читати. Ні для кого не секрет, що молодь мріє бути багатю та успішною. Але, якщо подивитись на життя відомих бізнесменів, то всі вони багато працюють над собою, читають. Наприклад, один із найбагатших підприємців світу Уоррен Баффетт на питання про секрет його успіху вказав на купку книжок на його столі.

«Читаю щодня 500 сторінок такої літератури. Ось як працюють знання. Вони нарощуються, як складні відсотки. Кожен із вас може це робити, але я гарантую, що не кожен візьметься за це», – каже Уоррен.

Баффетт доводить свою звичку до крайнощів – на початку кар'єри на день читав від 600 до тисячі сторінок, і досі 80% доби витрачає на читання.

І він не один такий. Ось декілька прикладів топ-бізнесменів та підприємців, які зробили читання найважливішою частиною свого стилю життя:

Білл Гейтс читає на рік 50 книжок, тобто одну на тиждень. Марк Кьюбан читає більш як три години щодня. Ілон Маск активний читач, і на питання: «Як ви навчилися будувати ракету?», відповів, що завдяки читанню книжок. Марк Цукенберг вирішив читати одну книжку на два тижні за рік.

Опра Вінфрі обирає одну із найулюбленіших її книжок кожного місяця для Книжкового Клубу для читань та обговорень. І це не окремі приклади. Дослідження 1200 заможних людей показало, що усі вони люблять читати.

Але успішні люди не просто читають. Вони дуже прискіпливо обирають книжки для самоосвіти, а не для розваги. Вони вірять, що книжки – це шлях до навчання та знань.

Є одна відмінна риса між можливими читачами та людьми із середніми статками. За дослідженням Тома Корлі, автора книжки Rich Habits: The Daily Success Habits of Wealthy Individuals багаті люди (із щорічним прибутком 160 тис.

доларів і більше) читають для самовдосконалення, освіти та успіху. Натомість бідніші люди (із прибутком менш як 35 тис. доларів на рік) читають для розваги.

Успішні люди обирають навчальні посібники та наукові статті замість романів, жовтої преси та журналів. І, зокрема вони люблять читати біографії інших успішних людей заради натхнення та порад.

Є багато прикладів, коли успішні люди покинули навчальний заклад чи університет не дочившись, але при цьому вони не припиняли вчитись. І читання – це ключовий секрет їхнього успіху.

Якщо факт про те, що читання це шлях до успіху вас однаково не мотивує, то варто зазначити, що читання також має декілька оздоровчих факторів: допомагає уникнути стресу, депресії, а також підвищує впевненість, емпатію, рішучість та загальне задоволення від життя.

Однак у сучасному світі нам необхідно продовжувати свою освіту протягом усього життя. Сьогодні знання оновлюються кожні 6 років, завдяки стрімкому прискоренню науково-технічного прогресу. В результаті, молоді люди після закінчення навчальних закладів вже до 25-28 років виявляються володарями застарілих знань. Ми також спостерігаємо, як вимоги до співробітників постійно зростають – знання англійської, комп'ютера, оргтехніки зараз є необхідними при влаштуванні практично на будь-яку роботу. Потрібно постійно навчатися, підвищувати свою кваліфікацію, щоб залишитися затребуваним, зберегти своє робоче місце і досягти успіху в житті.

Наше життя – не просте і тому потрібно прожити його з гідністю, цікаво та корисно для себе та інших. Адже кожна людина приходить у цей світ для того, щоб творити добро та приносити радість людям. Але від усіх нас вимагається щоденна та наполеглива праця задля того, щоб отримати знання та вдосконалити себе. Нам необхідно вчитись щодня, бо, як каже народна мудрість: «Вік живи, вік учись».

Аліна Любар,
учениця групи №18

ДЕНЬ ДІТЕЙ-ВИНАХІДНИКІВ

Щороку 17 січня у всьому світі відзначають свято – День дітей-винахідників.

Датою дня обрано День народження одного з видатних американців – державного діяча, дипломата, вченого, винахідника, журналіста Бенджаміна Франкліна. У далекому 1715р. 12-тирічний Бенджамін з'явився на пляжі з двома незвичайними предметами, що нагадували риб'ячі плавники. Так з'явилися ласті для плавання.

У 15-тирічному – винайшов крісло-гойдалку, а в 1752р. запропонував проєкт громовідводу та ще багато цікавих речей.

У нашому навчальному закладі є ряд винахідників, про яких також варто згадати.

Минулого року учень групи №22 ДПТНЗ «ВМВПУ» Роман Горбатий презентував на Всеукраїнському чемпіонаті з інформаційних технологій «ЕКОСОФТ-2017» авторську розробку в категорії «Роботи», та зайняв почесне III місце.

З 2017 р. у нашому навчальному закладі працює лабораторія технічного напрямку під керівництвом майстра виробничого навчання Л.І. Примчука. Ідея створення цієї лабораторії виникла не випадково. Леонід Іванович – творча, зацікавлена людина, яка об'єднує навколо себе креативних учнів. Свою увагу лабораторівці зосередили на проєкті Джоні Бедіні, якому в руки потрапили патенти Миколи Теслі про просторову енергію та виготовлення пристрою, який би виробляв цю холодну радіантну енергію з простору. Надихнувшись

ідеєю створення цього приладу та поставивши за мету виготовити його, щоб довести, що механічна енергія, вироблена генератором Джона Бедіні, може бути використана і перероблена зворотньо в електричну енергію таким чином, щоб отримати потужнішу енергію, гуртківці активно взялись за роботу, освоїли технології. Тож, теорія доведена – і прилад виготовлений.

Це технологія майбутнього, яка в подальшому витисне сонячні батареї. Прилад – ексклюзивний серед навчальних закладів у м. Вінниці – також може використовуватися на уроках фізики для демонстрації навчального матеріалу.

Тож, дуже приємно, що в училищі «зростають» такі молоді таланти, які під егідою своїх наставників реалізують свій творчий потенціал.

Тому, в цей день хочу побажати всім юним винахідникам: творіть, знаходьте, вносьте в буденне життя речі, корисні для людей. Бажаю успіхів у втілення в життя всіх творчих задумів та планів.

Г.А.Танасієнко, майстер виробничого навчання

Захист інформації в Україні

Сучасний світ потопає у вирі різних технологій та інформації. У ці часи науково-технічного прогресу особливо актуальною постає проблема захисту даних від несанкціонованого використання, зокрема персональних даних кожного з нас. 28 січня відзначається Міжнародний день захисту персональних даних, тому ми хочемо звернути увагу суспільства на цю проблему.

Кожен із нас, користуючись послугами Інтернет, демонструє свої особисті дані, ризикуючи при цьому їх втратити внаслідок хакерських атак. Але чому кожного дня тисячі українців стають жертвами таких зловмисників?

Головна проблема в тому, що основною причиною втрати персональних даних є недбалість власників цих даних. Люди вважають, що в захисті інформації з боку користувачів немає потреби, спираючись на підтримку глобальних механізмів мережевої безпеки, які і без того не є досконаліми. Вони не встановлюють належні програми, надаючи перевагу «піратським».

Другою причиною таких втрат є недобросовісність власників компаній, які надають товар чи послуги, пов'язані

безпосередньо з інформаційними технологіями. Так виникає величезний ажіотаж у всьому суспільстві та недовіра користувачів до компаній, які надають послуги, що стосуються Інтернет-безпеки в Україні.

Наступною, і заключною причиною несанкціонованого використання даних абонентів є недостатня компетентність працівників сфери кібербезпеки. Ну, не може людина, яка вивчала комп'ютерні науки в кінці ХХ століття, при цьому не приділяючи уваги оновленню своєї теоретичної і практичної бази знань, належним чином забезпечувати надійний захист сучасних інформаційно-комунікаційних систем. Це те саме, що викладання PR-менеджменту 80-річним професором, який із сучасних технологій знає не більше за середньостатистичного студента. Захист мережевих ресурсів – це справа молоді, освіченої та вмотивованої, яка хоче і може розвиватись і рости в своїй професії. Лише залучення молодих спеціалістів до структур безпеки може змінити ситуацію та створити умови забезпечення належного захисту мережевих ресурсів.

Ярослав Іваніщев,
Богдан Гаврилук,
учні групи №39

НАВЧАННЯ – НЕ ТІЛЬКИ УРОКИ,

У всі часи учнівська молодь вирізнялась прогресивними поглядами та рішучими вчинками. Прагнення до знань і активна життєва позиція роблять цих молодих людей несхожими на інших членів суспільства.

Учнітво – золота молодь. У них світлі голови та допитливий розум. Вони багато читають та переглядають, вибираючи подібно до губки, знання та інформацію. Молоді та гарячі юні серця здатні перевернути гори, вірити у високі ідеали та нещадно боротися з будь-якою несправедливістю – такою є бурхлива учнівська натура.

Без учнів немає навчального закладу, без учнівського дозвілля немає веселого обличчя училища, а без учнівського руху – здобутків і перемог.

Учніський колектив – це організм, який тонко відчуває навколишнє середовище, контактує з ним, живиться

енергією, силою, думками, наслідуючи традиції. Що ми закладемо в учнів, таку віддачу й отримаємо. Тому дуже важливо, щоб освітня робота поєднувала науково-творчий, спортивно-оздоровчий та культурно-соціальний напрями.

Вступ до начального закладу – початок самостійного дорослого життя. Його супроводжують два паралельні процеси – оволодіння професійними навичками та адаптація в колективі і визначення власної ролі в соціумі. І, якщо для батьків більш важлива майбутня професія їхньої дитини, то сам учень, крім навчання, бажає відчути всю «красу» дорослого життя.

Навчання – це не тільки відвідування уроків на основі стійкого «Синдрому 333» – зазубрив, здав, забув, а й багато іншого цікавого. Чим ще займаються учні, окрім навчання? У навчальному закладі, який молоді люди вибирають за покликанням, порадою батьків чи просто бажаючи «втекти»

зі школи, вони відразу знайдуть друзів за інтересами. Палкі дискусії на професійні теми, цікаві творчо-пошукові роботи, спільні прогулянки, дописи в газету «Молодіжний вісник», відвідування концертів та інших заходів – далеко не повний перелік нових варіантів проведення часу вчорашнього школяра. Між людьми виникає дружба, легко зав'язуються особисті стосунки, виникає дух вимушеного колективізму та товарищескості.

Поступово неформальні сторони учнівства органічно вплітаються в сам навчальний процес. Особливо популярністю користуються заходи, що проводяться в «маленьких колективах» – навчальних групах: день іменинника, святкування пам'ятних дат та визначних подій або навіть буденні, але досить душевні години спілкування. Саме вони вже стали доброю традицією навчального закладу.

Л.О. Біла, заступник директора з виховної роботи

А Й ЦІКАВЕ ДОЗВІЛЛЯ

Кращі учні більше інших працюють і більше інших відпочивають.

Т.Хопкінс

Щоб добре відпочивати, треба добре попрацювати.

Е.Кащев

ПІДВОДИМО ПІДСУМКИ

18 січня 2018 р. в актовій залі ДПТНЗ «Вінницьке МВПУ» проведено засідання педагогічної ради з порядком денним:

1) аналіз виконання рішень попередньої педради;

2) аналіз роботи училища за I семестр 2017-2018 навчального року (доповідачі: заст. директора з навчально-виробничої роботи (НВР) М.М.Тютюнник, заст. директора з навчальної роботи (НР) С.Г. Корженко, заст. директора з виховної роботи (ВР) Л.О. Біла, заст. директора з інформаційних технологій (ІТ) О.М.Воронюк);

3) рівень викладання та якість знань учнів із загальноосвітніх дисциплін (біологія, екологія, географія) та шляхи його поліпшення;

4) затвердження претендентів на отримання документів про освіту з відзнакою (доповідач С.Г. Корженко);

5) допуск учнів групи №44 та групи №48 молодших спеціалістів (МС) до державних кваліфікаційних іспитів (ДКІ) – доповідачі керівництво групи;

Заступник директора з НВР М.М. Тютюнник, повідомив, що контингент учнів станом на 1 вересня 2018 склав 787 чол., 2016 р. – 825 чол., 2015р. – 861 чол..

Контингент учнів 1 курсу станом на 1 вересня 2017 року склав 332 учні, 2016р. – 361, 2015 – 402.

Зробивши аналіз кількості учнів училища за останніх 3 роки, ми бачимо, що учнівський колектив зменшується.

Перехідний контингент на 01.01.2018 р. склав 765 учнів.

Відраховані з числа учнів училища у I семестрі 26 учнів.

Статистика по відрахуванню учнів за останні 3 роки: 2017 – 43 учні, 2016 – 54 учні, 2015 р. – 50 учнів.

Проведений аналіз виконання навчальних планів і програм у I семестрі 2017-2018 н.р. показав, що всі 29 навчальних груп виконали у повному обсязі навчальні плани і програму I семестру. Постійно приділялась увага удосконаленню форм і методів проведення уроків виробничого навчання майстрами. З метою вивчення стану проведення уроків виробничого навчання, рівня навчальних досягнень учнів, надання практичної допомоги майстрам виробничого навчання (в/н), здійснювався контроль за проведенням виробничого навчання адміністрацією училища, головами методичних комісій.

Протягом I семестру 2017-2018 н.р. було проведено відкриті уроки згідно з планом роботи методичних комісій майстрами в/н Після кожного уроку був проведений аналіз, надані методичні рекомендації.

Не провели запланований урок три майстра в/н з різних причин. Узгодивши питання з методичним кабінетом проведення відкритого уроку перенесено на II семестр.

Майстри в/н протягом I семестру працювали над розробкою методичних посібників, лабораторних зошитів, зошитів для проведення уроків з в/н. Використовують свої напрацювання попередніх років під час про-

ведення уроків з в/н: А.М. Педоренко, В.В. Вінярська, Н.А. Якимчук, В.М. Беркар, Л.В. Березюк, Т.С. Гаврилюк, Л.Л. Машевська, Ж.М. Ткач.

Відповідно до річного плану роботи було перевірено виконання учнями і майстрами в/н навчальних планів і програм після закінчення I семестру 2017-2018 н.р. Кількість пропусків уроків з в/н за I семестр складає 6650 год, з них: за поважною причиною – 6141 год., без поважної причини – 509 год.

На 10-12 балів навчалось 276 учнів.
На 7-9 балів навчалось 403 учні.
На 4-6 балів навчався 31 учень.
Неатестованих – 8 учнів.

Відповідно до навчальних планів і програм I семестр закінчився проведенням перевірок робіт.

Тож, взяли участь у проведенні перевірок робіт – 569 учнів, з яких 196 учнів виконали перевірку і отримали 10-12 балів, з них – 21 учень групи №1, майстер в/н В.С. Прядун, група №24 – 21 учень, майстер в/н М.Л. Олійник, групи №13 – 14 учнів, майстри в/н О.М. Гнатюк, В.В. Тихоненко, групи №14 – 11 учнів, майстри в/н Л.В. Березюк, Віктор В. Заяць, в групах №№7, 35, 5, 2 по 10 учнів.

Отримали 7-9 балів за виконання перевірок робіт 352 учні, 4-6 балів – 21 учень, 8 учнів – не склали роботу.

Сьогодні для підготовки висококваліфікованих та конкурентоспроможних фахівців потрібно постійно відслідковувати, адаптовувати та впроваджувати сучасні методи у діяльність навчального закладу. Саме застосування «хмарних» технологій на мою думку є тим перспективним інструментом, використання якого необхідне як для організації навчально-виховного процесу, так і для здійснення управлінської діяльності. Майстер виробничого навчання Н.Ю. Коломійчук запропонувала і розробила методику їх використання у нашому навчальному закладі.

Активне впровадження веб-додатків Google в управлінську діяльність, навчальний процес навчального закладу зумовить пришвидшення процесу модернізації системи професійної (професійно-технічної) освіти в цілому. Адже «хмарні» сервіси Google – це сучасний ефективний засіб для забезпечення спільної командної роботи педагогічних працівників нашого училища. І їх ресурс здається невичерпний.

За останній семестр редколегія газети «Молодіжний вісник» намагалась залучити працівників навчального закладу таким чином, щоб вони подавали матеріал до видання 1 раз у квартал. Протягом I семестру 2017-2018 н. р. ми надрукували 3 випуски газети. Проте серед нас виявились такі дописувачі, статті яких верстались у кожному номері. Найактивніші автори серед педагогічних працівників: Н.П. Січкоріз, В.В. Петелько, В.С. Кермаш, С.М. Бережок, Н.Ю. Коломійчук, І.О. Колодкіна, серед учнів: Ярослав Іваніщев, учень групи №39, Карина Кушнір, учениця групи №12, Тетяна Жила, учениця групи №10, Артур Рисінський, учень групи №4.

У жовтні, беручи участь у Четвертому обласному конкурсі медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних

закладів освіти Вінниччини, телепресцентр «Молодіжний вісник» виборов гран-прі – найвищу нагороду – у номінації «Краща друкована газета» та диплом II ступеня у номінації «Краща стінна газета».

Тетяна Жила, учениця групи №10, отримала дипломи I ступеня у номінаціях «Кращий фоторепортаж» та «Краща стаття у друкованих ЗМІ». Цьогорічний конкурс був присвячений 100-річчю подій Української революції 1917-1921 років.

Фільм з охорони праці «Життя – найвища цінність» на регіональному огляді-конкурсі професійно-технічних навчальних закладів був відзначений Департаментом освіти і науки Вінницької обласної державної адміністрації за кращу організацію роботи з охорони праці та зайняв II місце.

У вересні ми започаткували ще одну цікаву роботу – створили сторінку нашого училища у Facebook.

Сторінка «ВМВПУ» створена в мережі Facebook з метою поширення інформації про діяльність навчального закладу серед населення. Сьогодні соціальні мережі виступають результативним інструментом у здійсненні профорієнтаційної роботи. Саме тому було вирішено створити таку сторінку і наповнювати її різноманітною інформацією про життя училища.

Сторінку створили адміністратори – майстри в/н: О.І. Ільїна та Н.Ю. Коломійчук. До редколегії входять: модератор М.М. Тютюнник та редактор сторінки І.О. Колодкіна.

Протягом I семестру канал «Молодіжний Вісник» створив осінній випуск новин, «NO COMMENT», профорієнтаційний ролик «Зростає кар'єро» та новорічний спецвипуск. Наші відео проекти завантажуються на сторінці Facebook, транслюються на екранах телевізорів навчального закладу, а деякі – на вінницькому інформаційно-розважальному телеканалі «Доба». Крім того, у грудні телепресцентр відправив дві відео роботи на конкурс у м. Миколаїв.

Майстер виробничого навчання І.О. Пугач на сайті ВМВПУ веде Instagram, оперативно розміщує фотографії практично з усіх заходів, свят що проводяться в училищі, та поза його межами.

841 допис – 787 читачів, 416 – стежать.

14.12.2017 р. у навчальному закладі було проведено II етап конкурсу професійної майстерності, який проводиться щорічно з метою виявлення та підтримки обдарованої учнівської молоді, при підготовці кваліфікованих робітників з професій «Оператор комп'ютерного набору», «Офіс-адміністратор», «Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування», «Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення».

Цьогоріч у змаганнях взяли участь 33 найкращих знавці сліпого десятипальцевого методу друку. Учні працювали над вдосконаленням техніки та швидкості друку, відпрацьовували різноманітні вправи у

клатурному тренажері Stamina.

За рішенням членів журі визначено переможців II етапу конкурсу фахової майстерності «Професіонал своєї справи» (час роботи – 10 хв):

I місце – Д.Пендзельський, учень групи №6 (348 за 1 хв.);

II місце – В.Корнасюк, учень групи №10 (347 за 1 хв.);

III місце – В.Бойко, учень групи №4 (325 за 1 хв.).

Також 14.12.2017 р. на базі НТФ «Перлина Поділля» пройшов конкурс фахової майстерності з професії «Продавець продовольчих товарів». За підсумками проведених двох етапів перемогу отримали та стали найкращими учні групи №23:

I місце зайняла Л.Хребтій, II місце розділили Д.Кравець, О.Червань, III місце розділили В. Зеленюк, А. Кушнарєнко та Ю.Кірякова.

Після проведення відповідної підготовки переможцю буде надана можливість представити навчальний заклад на обласному конкурсі, а потім, можливо, і на Всеукраїнському рівні.

Навчально-виробнича діяльність нашого училища за 2017 р.

В цілому, відповідно до звіту про навчально-виробничу діяльність по нашому училищу результат наступний:

Виготовлено продукцію для потреб навчальних закладів освіти	обсяг реалізації продукції тис. грн.		чистий прибуток тис. грн.	
	2016 рік	2017 рік	2016 рік	2017 рік
	82,038	74,984	18,100	14,99
Доходи від виробничої практики	704132	735075	35062	362626
Всього	786170	810059	370162	377616

Відходи – це ресурси

Напевно, більшість з нас знають, що від 01 січня в Україні починають діяти європейські вимоги щодо сміття – набуває чинності поправка до Закону «Про відходи», що забороняє захоронення неперероблених відходів (ця поправка була прийнята ще у 2012 р.).

Відтак, українців нарешті зобов'язуватимуть сортувати сміття. Згідно з Угодою про асоціацію з Європейським Союзом, Україна має зобов'язання впорядкувати поводження з відходами та привести законодавство у відповідність до європейських вимог.

Так, лише за 2014, 2015, 2016, 2017 р. в училищі продовжували роботу зі збору скла,

Рік	Пет-пляшка, шт	Папір, кг.
2014	50713,3	8626,5
2015	42499,0	7570,5
2016	34505,0	4233,0
2017	39959,0	3449,5
Всього	167676,0	23879,5

паперу, пет-пляшок, частково пластику та металу.

Продовження у наступному номері

ОБІЙМИ – ЯК ЕЛІКСИР ЖИТТЯ ТВОЄЇ МРІЇ

Популярний, незважаючи на свій молодий вік, День обіймів наповнений найщирішими та найдоброчливішими емоціями.

Бере свій початок День обіймів з 70-х років ХХ століття. Ініціаторами присвятити обіймам особливий день в календарі виступили європейські студенти-медики, пропагуючи їх корисну дію на загальний стан здоров'я людини.

Це веселе свято відзначають двічі на рік, але все ж більшість виділяє 21 січня, як Міжнародний день обіймів.

У цей день активно закликають «укласти в обійми» не лише близьких і рідних серцю людей, а й мало-знайомих в знак підтримки та прояву доброти.

Обіймаючись, відбувається обмін душевним теплом, люди стають відкритішими та щирішими в прояві своїх почуттів. То, як впливають обійми на здоров'я, запитаєте ви:

- підвищують емоційний стан за рахунок вироблення гормону радості;
- нормалізують кров'яний тиск і взагалі покращують роботу

серцево-судинної системи;

- підвищують стійкість до стресів, адже позитивно впливають на нервову систему;

- стимулюють появу гормону окситоцину, який є основою доброзичливого ставлення до людей.

Найактивніше цей день відзначається серед молоді, тому

і присвячуються йому різні акції та флешмоби.

Історія одного з таких облетіла увесь світ, і він став найвідомішим флешмобом у день обіймів. Австралієць Хуан Манн перебував у понурому стані, приземлившись в аеропорті Сіднея. Ніхто не зустрів хлопця, а, спостерігаючи в залі очікування на щасливих об'єднаних зустрічю людей, йому теж закортіло пережити бум позитивних емоцій. Хуан написав на листі паперу «Free hugs» і посеред залу чекав на порцію гормону радості. Хтось проходив повз не розуміючи, але все ж подарувала щире тепло обіймів незнайома дівчина. Так і покотилась по світу хвиля обіймів без меж.

Але у наших силах влаштувати собі день обіймів щодня, не чекаючи особливої

дати. Обійнявшись мінімально 4 рази, – заряд позитиву та піднесеного настрою гарантовано залишаться протягом дня, а такі емоції притягують сонячних людей, що без сумніву змінює світ. Тому зароджуй добро в середині себе, і життя одягне інші шати.

І.А. Крокус, майстер виробничого навчання

У чому чарівність слова «дякую»?

Змалечку нас вчать вживати чарівні слова. Ми живемо, дорослішаємо, спілкуємось, не замислюючись в силу своєї буденності та зайнятості, забуваємо про їх значення. А чи звертали ви увагу на те, як вам незнайома людина мимомовно каже слово «дякую»? Реакція різна. Все залежить від обставин, настрою, навіть інтонації, а часом і від погляду.

У народі кажуть: «сказав, як відрізав» або «подивився, як рубльом обдарував». Кожне слово несе в собі певну енергетику. А «спасибі», «дякую» – це особливі слова. Вдумайтесь: «Спаси Бог» звучить як звернення до небес і тут вже не важливо віруюча ви людина, чи атеїст. Слово, коли йде від широго серця, від душі, наближає людей один до одного, несе в собі добро та світло. Тоді це слово набуває значення подарунка, яке здатне розтопити кригу будь-якого черствого серця. За морально-етичними нормами слов'янських суспільств слова подяки характеризують рівень ввічливості та освіченості людини. А ви уявіть спілкування людей без них, тоді наша мова стане холодною

та безбарвною, подібною до директив, тобто опису дій. Прислухайтеся до сучасного спілкування дорослих. Зрозуміло, ми крокуємо в Європу, розвиваємось, надзвичайно зайняті, в нас мало часу, всі процеси нашого життя проходять з шаленими ритмами, і нам ніколи морочитись і витрачати себе на дрібнички типу: «дякую», «будь ласка», «пробачте».

Колись чула таке повір'я: день прожитий недарма, коли тобі трічі подякували за добрі справи. А скільки за день подяк отримуєте ви? Чи не даремно проживаєте ви свої дні? Давайте подивимось на ситуацію з іншого боку. «Закон бумерангу» в людському спілкуванні ніхто не відміняв. Отож, якщо хочете чогось від інших, то спочатку потрібно віддати самим. Ми забуваємо, чи не вважаємо за потрібне дякувати, сприймаємо все за належне і, часом, втрачаємо сакральність значення чарівних слів. При цьому біднішає та черствіє наша душа, а спілкування зводиться до мінімуму. А якщо пригадати ще й емоційне забарвлення, то скільки хорошого, позитивного ми втрачаємо, якщо не вживаємо чарівних слів.

Л.Л. Машевська, майстер виробничого навчання

Психологи про обійми

Для нормального фізичного і розумового розвитку дітей психологи радять батькам частіше «укладати» їх в обійми. Постійна ласка, турбота, дружні відносини в родині дозволяють у дитини виключити розвиток психічних відхилень, неврозів або інших патологій нервової системи.

Обійми сприяють зміцненню добрих відносин між різними людьми, включаючи колег, родичів, закоханих, знайомих, а також появі почуття захищеності, ейфорії, підвищеної стресостійкості. На думку сімейних психологів, ніжні обійми один з одним без жодного приводу вважаються простою необхідністю, можуть надавати підтримку і бути мотивацією для зростання, цілеспрямованості.

Незалежно від того, якого числа святкується День обіймів, важливо те, що це універсальний спосіб, що дозволяє незнайомим людям, простим перехожим,

які поспішають у своїх справах, раптом відчувати себе цінним і потрібним.

Для гарного самопочуття потрібно не менше 8 обіймів на день. Проте не варто забувати, що існують люди, яким через різні причини важко вступати в подібний фізичний контакт з оточуючими і впускати в свою особисту зону чужих людей. Тому, якщо ти бажаєш сьогодні обійняти незнайому людину, краще попередь її і дай зрозуміти, що ти маєш добрі наміри.

На думку психологів, людям, які прагнуть «укласти» вас в обійми, хочеться випробувати почуття любові, безпеки і комфорту. Обійми нас супроводжують протягом усього життя. Ми обіймаємо при зустрічі рідних і друзів, обіймаємо один одного після розлуки, щоб висловити свою вдячність і радість, подарувати крапельку романтики.

І.І. Довгань, викладач природничих дисциплін

«Найввічливіший» день у році – 11 січня. Цього дня відмічається Всесвітній день «спасибі». Це слово походить від словосполучення «Спаси, Боже». Гармонійний спокійний стан людини передбачає почуття подяки за дар життя, за все, що їй дає доля.

В Україні цей день став святковим з 2008 року. Таку дату запровадили для того, щоб люди не забували про виявлення вдячності. Оглядаючись навкруги, досить рідко можна почути слова ввічливості та вдячності. А їх потрібно говорити в гарному настрої і від чистого серця, лиш тоді вони зігріють своїм теплом. Не соромте-

ся подякувати за отриманий квиток в транспорті кондуктору, за послугу продавця в магазині, за приготовлений сніданок мамі, за допомогу в навчанні однокласнику, за пораду в роботі колезі. Чим більше ви будете дякувати, тим частіше вам захочеться це робити. Працюючи викладачем у навчальному закладі, слово «спасибі» мені доводиться чути від своїх учнів, на жаль, рідко, тому що вони не оцінюють реально того скарбу знань, які вони отримують протягом навчання. А коли минає час, і наші учні стають випускниками, то при зустрічі

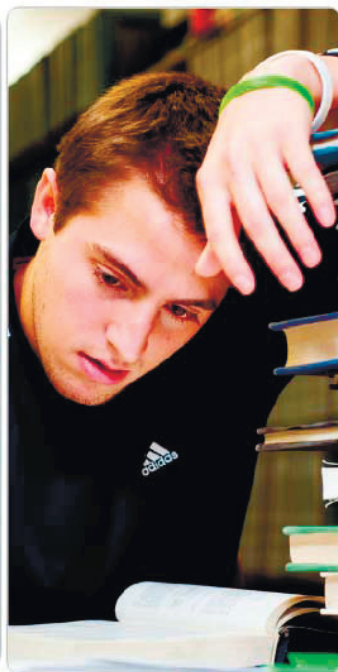
День вдячних слів

вже набагато частіше дякують за все те, що отримали в навчальному закладі: за навчання, за практичний досвід, за поради, за ті веселі моменти, які їх оточували в урочний та позаурочний час, за участь в різних конкурсах.

Як би там не було, 11 січня – це саме той день, коли варто подякувати усім, хто робить для вас добро. Робіть це постійно, і тоді бумерангом вдячність повернеться до вас!

А.В. Козачок, викладач спецдисциплін

ЦЕЙ ДЕНЬ В ІСТОРІЇ: ТЕТЯНИН ДЕНЬ

Тетянин день – це день пам'яті святої мучениці Тетяни, яка народилася в Римі у кінці другого століття у сім'ї поважного чоловіка, проконсула, який був таємним християнином і виховував доньку у відданості Богу. Тетяна знала Святе Писання, і чим більше дізнавалась про Господа, тим сильнішою ставала її віра. Дівчина вирішила присвятити себе Христу і стала дияконісою.

У 222 році влада в Римі зосередилася в руках ідолопоклонника Ульпіана, який ненавидів християн і жорстоко розправлявся з ними. Була схоплена і свята Тетяна. Її жорстоко катували, примушували зректись Христа і поклонитися богу Апполону та богині Деметрі. Тетяна молилася, і раптом на очах у всіх, ідолів та капище знищила блискавка, а рани на її тілі дуже швидко загоювались, не залишаючи жодних слідів страждань. Коли для гонителів стало очевидно, що свята Тетяна непохитна і тверда у своїй вірі, її обезголовили разом з батьком. Це сталося 25

січня 226 року.

Через віки і тисячоліття, 25 січня 1755 року імператрицею Єлизаветою Петрівною був підписаний наказ про створення першого Московського університету, а трохи пізніше в одній з будівель університету облаштували домову церкву на честь святої великомучениці Тетяни, яка була оголошена покровителькою студентства.

День студентів став святкуватися спочатку як День народження самого Університету, а пізніше поширився і перейшов у свято всіх студентів. З Росії традиція вшанування святої Тетяни як покровительки студентства поширилася і серед українського студентства.

Це надзвичайне свято завітало і до групи №12, яка за солодким столом весело та смачно провела час разом та привітала свою одногрупницю Тетяну Яричук із Днем Янгола. Тож, День студента запам'ятався гарними посиденьками та щирим спілкуванням.

А.П. Каплунська, майстер виробничого навчання

Моя Україна

Моя Україна – нескорений голос,
Що крізь століття правдою звучить,
Отчий дім і вишня, золотавий колос,
Калина у лузі і неба блакить.

Моя Україна – милозвучна мова,
Без гнізда на чужині вільні птахи...
Соняхи та мальви, зелена діброва,
І голуба миру малюють дітлахи...

Моя Україна – пісня журавлина,
Що через віки луна у майбуття...
Мати посивіла, що чекає сина
Через призму часу з вірою в життя.

Моя Україна – сплюдровані храми,
Тиранів запізніле сліпе каяття,
Оспівана болем, омита сльозами,
Втрачала найкращих ти без вороття.

Моя Україна – це прагнення волі,

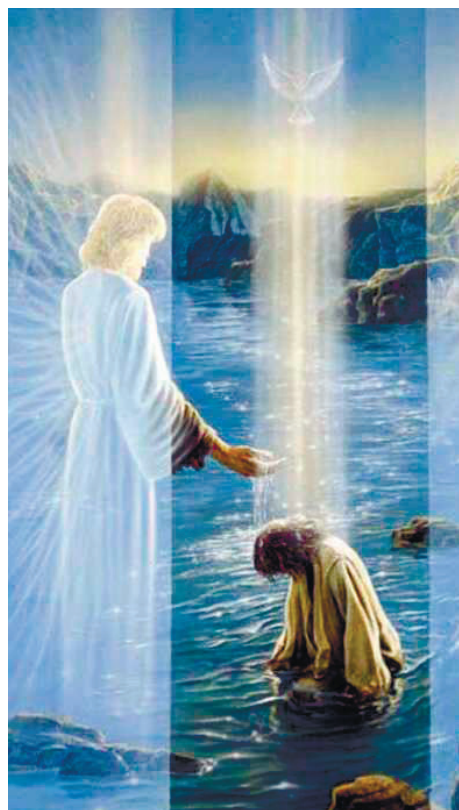
Перелік славетних історії дат...
Розсіює вітер, як маки у полі:
«Вертайся додому живим, мій солдат!»

Моя Україна – це «Щедрик» по світу,
Що величає українського брата.
Правічна духовність нації цвіту,
Стуса й Чорновола відданість завзята.

Безстрашних героїв терниста стежина,
Слово пророче, що дав нам Тарас.
Моя Україна – Соборна, Єдина
У душі і серці кожного із нас.

Моя Україна – хай здійсняться мрії
Усіх, хто Вітчизну уміє любити.
Молюся за тебе, не втрачу надії
На те, що Господь збереже й захистить.

Н.П. Січкоріз, завідувач бібліотекою

ВОДОХРЕЩА

Слово “хрещення” походить від грецького “баптізма”, і означає “занурення”. Таким чином хрещення Духом Святим це ніщо інше, як повне занурення в благодать Всесвятого Духа. Однак, хрещення насправді є єдиним і нероздільним, як нероздільна Сама Трійця: хрещення в Ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа. І коли ми говоримо про хрещення Духом, то тут йдеться не про якийсь окреме явище, але про домінуюче.

Хрещення починають святкувати 18 січня. Вечір цього дня називається Водохрещенським Святвечором.

Історія виникнення свята сягає корінням в далеке минуле, коли відбулося хрещення Ісуса Христа в річці Йордані Іоанном Хрестителем. У Біблії говориться про те, що в момент хрещення на Ісуса зійшов Святий Дух у вигляді голуба і одночасно голос з небес проголосив про те, що Ісус – Син Божий. Саме тому Хрещення називають також святом Богоявлення.

Цей день знаменує кінець Різдвяних свят, які проходять в період з 7 по 19 січня.

Вячеслав Заяць, майстер виробничого навчання

За єдність та незалежність

**Задзвонили срібні дзвони в Україні,
Аж по світі по широком стало чути:
«Навік-віки Україні вільній бути!».**

В.Переяславець

Кожен свідомий українець повинен знати та відзначати національні свята нашої країни, адже це історія нашого чарівного краю, без якої б не було ані теперішнього, ані майбутнього.

22 січня 1919 року збулась споконвічна мрія мільйонів українців – об'єдналися Західноукраїнська Народна Республіка (Галичина, Буковина, Угорська Русь) і Наддніпрянська Велика Україна. Цей день увійшов до національного календаря як велике державне свято – День Соборності України. На святково прибраній у жовто-сині стрічки та прапори Софіївській площі лідери УНР і повноважна делегація ЗУНР заявили про свій намір збудувати єдину соборну Українську державу – на багатолюдному віче вони проголосили Акт Злуки.

Що ж маємо сьогодні? Знову загроза територіального поділу? Кров наших братів та сестер? Війна? Невже історія може повторюватись?

Думаю, що ні. Просто на нашу долю теж випало важке випробування. Ці трагічні сторінки історії, на жаль, пишемо ми самі, і саме від нас залежить, чи зуміємо ми, як тоді наші предки, зберегти незалежну соборну Україну. Я щиро вірю у це. Щороку 22 січня ми з невимовною вдячністю згадуємо тих героїв, які боролися за нашу єдність та незалежність. Це надихає нас і тепер не падати на коліна, а перемагати, адже ми на своїй землі.

Соборність – це символ. Символ боротьби за волю та незалежність. Порозуміння між людьми. Це часточка надії і віри у світле майбутнє. Я вважаю, що відзначення цього свята сьогодні важливе, як ніколи. Воно нагадує нам про те, що лише в єдності ми маємо силу, лише разом зможемо подолати всі біди та нещастя, які випали на долю нашого багатостраждального народу. Нам, українцям, необхідно тепер, як і в 1919 році, знайти спільну мову та порозумітися, адже від нас залежить майбутнє нашої країни.

За матеріалами мережі Інтернет підготувала Л.І. Гладка, викладач математики

День української соборності

22 січня відзначається День української соборності, бо саме в цей день 1919 року було оголошено об'єднання двох Українських Держав – Української Народної Республіки, яка постанала на руїнах Російської імперії, і Західноукраїнської, яка постанала на руїнах Австро-Угорської імперії.

Було проголошено про об'єднання українців в одній державі через сотню років роз'єднання, чим вони заявили про себе як про єдину націю. Пам'ять про події 22 січня 1919 року залишалася символом, який об'єднував українців, де б вони не жили.

Опираючись на такі символічні події як День соборності, 21 січня 1990 року було проведено одну з наймасштабніших акцій національно-

демократичного руху – живий ланцюг. Участь у ній за різними підрахунками взяли від 1 до 3 мільйонів людей, які вишикувалися в довгий ряд від Львова до Києва (понад 500 кілометрів). Ця громадсько-політична акція засвідчила готовність українців до відстоювання своїх національних ідеалів, які були проголошені ще в 1919 році.

Вже кілька років поспіль громадськість столиці підтримує цю традицію, виходячи 22 січня на міст Патона, аби живим ланцюгом з'єднати лівий і правий береги Дніпра.

Акт воз'єднання, злуки двох Україн був, швидше, символічним знаком прагнення єдності, бо у керівництві країни спільності тоді не було.

А.Г. Войцещук, майстер виробничого навчання

ВТРАЧЕНА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ 1919-1920 РОКІВ

«Сила в єдності», – навчав своїх синів Ярослав Мудрий. Цю аксіому століттями не хоче визнавати український народ. І тому свобода й незалежність – явища тимчасові.

22 січня 1919 р. – Четвертий Універсал проголосив незалежність української республіки. Керівництво Української Народної республіки було непрофесійним, отож, вважало: країні ніхто не загрожує. Армію не формували, а розпускали, наперекір здоровому глузду: «Хочеш миру – готуйся до війни.»

Коли молоду українську державу не було кому захищати, уряд України закликав всіх щирих українців вставати на оборону рідної землі і держави від більшовиків.

Першими поспішили на поміч рідній неньці Україні безвусі молоді хлопці, учні київських гімназій та студенти університетів. Триста молодих вояків були зараховані до Студентського Куреня, який мав на меті допомогти утримати станцію Бахмач від червоного терору.

Життя трьохсот безвусих хлопців покладено на вівтар нашої свободи й

незалежності під Крутами.

29 січня, на чернігівських полях, поблизу Крутів цей Студентський Курінь, без ніякої підготовки і погано озброєний, зустрівся з шеститисячною озброєною армією більшовиків. Перемога дала б шанс підтягнути до Києва військові частини з регіонів. Поразка відкривала ворогові шлях на Київ.

Решта українців перечікувала важкі часи у себе вдома...

Більшовицькі війська на чолі з Муравйовим (Валленштейном) вдерлись у Київ, вбивши десятки тисяч беззахисних людей.

9 лютого 1919 року підписано мир з Українською Народною Республікою, визнано її самостійність. На підставі Брестської угоди 450 тисяч німецьких військ рушили на Україну. На допомогу новій молодій державі прийшли Болгарія, Туреччина й австрійські війська, в складі яких були Українські Січові стрільці.

Уряд у цей час працював на Поділлі і вдень, і вночі. Події розвивались так стрімко, що очільники не встигали їх не тільки осмислити,

але й приймати необхідні рішення своєчасно через брак досвіду управління державою.

22 січня 1919 року відбулося підписання акту злуки Української та Західно-Української Народних Республік. Українці вперше здобули свою державність та самостійність. Сповнилися віковічні мрії, для яких жили й за які вмирали.

Незалежна та самостійна держава проіснувала з січня 1919 до листопада 1920 року. Та відстояти незалежність Українській Народній республіці не вдалося.

Відсутність єдності та відповідного досвіду, небажання очільників молодій державі домовитись між собою заради загального добробуту, не сформована національна ідея та нестримне бажання народу мати усе й одразу призвело до того, що вороги роздерли молоду Україну.

Повстанські загони боролись аж до 1928 року. Однак більшовизм затопив молоду Україну в крові.

Тому на той час Україна знову не потрапила до когорти європейських держав.

Н.І. Андрійчук, бібліотекар

Голокост – трагедія ХХ століття

У 2005 році Генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію № 60/7 «Пам'ять про Голокост», у якій 27 січня проголошено Міжнародним днем пам'яті жертв Голокосту. Україна приєдналася до цього документа у 2012 році.

Голокост – масове знищення нацистами єврейського населення Європи (у перекладі з грецької – «всепалення», інше значення – катастрофа). Шістдесят відсотків єврейського населення Європи постійно переслідувалося й знищувалося як у Німеччині, так і на захоплених нею територіях у 1933-1945 роках.

27 січня 1945 року війська визволили найбільший з гітлерівських концтаборів, Освенцим, розташований в 70 кілометрах від Кракова. Всього у фашистських таборах смерті було знищено шість мільйонів євреїв і мільйони людей інших національностей.

Дізнавшись про Освенцим, світ здригнувся. Через нього пройшли, як свідчать документи

Нюрнберзького трибуналу, 2,5 мільйони людей, 90% з яких були євреями.

В Україні символом Голокосту є Бабин Яр. Під час Великої Вітчизняної війни фашисти використовували це урочище як місце масових розстрілів. Корінні кияни пам'ятають про страшні події вересня 1941 року, коли Київ окупували німецькі війська.

Бабин Яр, як місце масових страт, проіснував два роки – з 29 вересня 1941 року по 29 вересня 1943 року. Кількість жертв перевищує 150 тисяч людей.

Через жахи гетто і нацистських таборів смерті пройшла безкінечна кількість чоловіків, жінок, дітей, і лише деяким з них вдалося вижити. Ті, що залишилися живими, своїм життям несуть нам велику ідею – про триумф людського духу. Вони є живим підтвердженням того, що тиранія, навіть якщо вона виникає, ніколи не святкуватиме перемогу.

За матеріалами інтернет-ресурсів підготував О.М. Бюра, викладач спеціальних дисциплін

Минуле пам'ятай. Сучасне аналізуй. Майбутнє плануй.

З нагоди відзначення та вшанування 100-річчя пам'яті героїв битви під Крутами у конференц-залі Вінницького МВПУ відбулося урочисте вшанування пам'яті полеглих бійців на станції Крути.

Історична довідка. 29 січня 1918 року у 130 кілометрах від Києва поблизу залізничної станції Крути відбувся нерівний бій між військовими формуваннями новоствореної УНР та більшовицькими загонами червоної армії під командуванням М. Муравйова, які просувалися на Київ з метою захоплення влади в Україні. Співвідношення сил було нерівномірне, ворог мав за різними оцінками від 4000 до 6000 тисяч осіб, яким протидіяли 600 українських воїнів-героїв, яким у переважній більшості було 16-19 років. В результаті кривавого, героїчного бою, який тривав 5 годин, українські воїни зуміли хоч не надовго, але затримати ворога.

У рамках виховного позаурочного заходу учням груп №№12, 20, 24, 46 був запро-

понований перегляд історичної хроніки, яка відображала хронологію подій того часу «Недооцінений урок історії. Герої Крут». Тематичний захід супроводжувався читанням поезії «Під Крутами бій, під Крутами кров...», яку виконувала учениця групи №12 Карина Кушнір, та віршу Миколи Луківа «Крути» у виконанні учня групи №24 Дмитра Тихонова.

У виконанні учениць групи №12 Валентини Марковської, Марини Курдюк, Катерини Вознюк прозвучала пісня Наталії Цар «А мати жде».

Також присутні у залі мали можливість відвідати тематичну виставку, яка розповідала про той жакликий час подій 100-річної давнини.

Заступник директора з виховної роботи Людмила Олександрівна Біла підвела підсумок даного заходу: «Бій під Крутами – це трагедія та водночас триумф української нації, який є яскравим виявом національної самосвідомості та жертвності. Тогочасні події минувшини знаходять своє відображення в сьогоденні, тому ми з вами повинні бути об'єднані та ставати на захист своєї держави, звертатись до її історії,

Помилки минулого

пам'ятати та вшанувати героїв минулого та сьогодення.»

В.С. Кермаш, викладач суспільних дисциплін

Обласні змагання зі стрільби

Закінчення. Початок на стор. 1

У змаганнях брали участь учні першого курсу нашого училища, були також і гості: учні ДНЗ ПТУ №7 міста Вінниці та учні професійно-технічного училища з міста Погребище, які, до речі, виступили дуже гарно, виборовши II місце у командному заліку.

На відміну від інших видів спорту, де спортсмени зустрічаються у поєдинках один з одним, стрілець веде найтяжчий бій – бій із самим собою. Тут важливо вміння володіти самим собою, продемонструвати все те, чому навчився на тренуваннях. Змагання розпочались одночасно зі стрільби з гвинтівки і з пістолету. Виконувалась вправа ГП-1 – стрільба стоячи з пневматичної гвинтівки на відстані 10 м., 5 пробних і 10 залікових, і ПП-1 – стрільба з пневма-

тичного пістолету на відстані 10 м., також 5 пробних і 10 залікових пострілів.

В особистому заліку серед учнівської молоді перемогу здобула учениця групи №20 Інна Алексеєнко. В командному заліку перемогла група №20, до складу якої увійшли: Олег Жилияк, Іван Дяченко, Ксенія Король, Інна Алексеєнко, Володимир Козеренко.

За результатами змагань команди-призери були нагороджені грамотами, медалями, а команда-переможниця отримала кубок та диплом першого ступеня.

Тренуйтеся, щоб влучати тільки у «10»!

В.В. Петелько, керівник фізичного виховання

РІЗДВЯНО-ВОЛЕЙБОЛЬНІ БАТАЛІЇ

Щорічно під час зимових канікул у стінах ДПТНЗ “Вінницьке МВПУ” проходить “Різдвяний марафон” – змагання серед педагогічних працівників з таких видів спорту: шахи, шашки, дартс, бадмінтон, настільний теніс і навіть більярд, а фіналом змагань завжди є товариські зустрічі з волейболу та футболу між збірними командами майстрів та викладачів нашого навчального закладу. Ці товариські зустрічі постійно дарують командам та всім уболівальникам неймовірні емоції та незабутні враження.

Цьогорічні зимові канікули не стали винятком, і, не зважаючи на щільний робочий графік педагогічного колективу, всі охочі активно брали участь у “Різдвяному марафоні”. Але цього року такі змагання вийшли за рамки нашого навчального закладу. Вперше за останні десятиліття на майданчику зустрілись у спортивному двобій команд не учнів, а педагогічних працівників. У стінах нашого навчального закладу, 4 січня 2018 року, за взаємною домовленістю у волейбольному поєдинку зустрілись освітяни ДПТНЗ “Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище” та ДПТНЗ “Вінницьке вище професійне училище сфери послуг”, які є флагманами професійно-технічної освіти Вінницької області.

До основного складу нашої волейбольної команди ДПТНЗ “Вінницьке МВПУ” увійшли такі педагогічні працівники: Богдан Володимирович Миронюк, начальник штабу цивільної оборони; Євген Степанович Тимошенко, військовий керівник; Роман Володимирович Моргун, викладач фізичної культури; Дмитро Юрійович Фурман, викладач фізики; Олександр Миколайович Бура, викладач спеціальних дисциплін; Віктор Валерійович Заяць, Вячеслав Валерійович Заяць, Михайло Артурович Домінов, майстри

виробничого навчання, Катерина Іванівна Гладка, культорганізатор, та капітан команди – Володимир Васильович Петелько, керівник фізичного виховання.

Головне – не перемога, а участь (Олімпійський девіз)

П’єр Кубертен

Зі стартовим свистком розпочалася гра двох завзятих конкурентів у спорті. На початку зустрічі від кожної з команд була серія невимушених помилок (новорічні свята трішки давали про себе знати), та до середини першої партії команди розігралися, і розпочався справжній волейбол. Красиві розіграші та чудові комбінації дарували гарні емоції всім присутнім. Та під кінець першої партії розігрався кращий гравець команди “ВВПУ сфери послуг”, Василь Васильович Лавринюк, який у недавньому минулому професійно займався волейболом. Його гра вразила усіх своїми реактивними ударами та нестандартними рішеннями на волейбольному майданчику, що призвело до виграшу першої партії нашим суперником.

У перерві між партіями відбулася серйозна нарада та обговорення тактики захисту від потужних ударів команди суперника. В другій партії наші гравці застосували подвійне блокування проти лідера атак, команди суперника, але В.В. Лавринюк був готовий до такого розвитку гри і застосував декілька хитрих прийомів зі свого майстерного арсеналу. Капітан нашої команди, Володимир Васильович Петелько, взяв тайм-аут, щоб дати настанови своїм гравцям та підкорегувати тактику гри. І це спрацювало. Подвійний блок та підстраховка в потрібних зонах здивували команду суперника, а карколомні стрибки у падінні над паркетом від Богдана Володимировича Миронюка, гра на блоці від Вячеслава Валерійовича Заяця, технічна гра Дмитра Юрійовича Фурмана, філігранна гра на розіграші м’яча Катерини Іванівни Гладкої – приводили усіх присутніх у захват. Протягом другої партії команда “Вінницького МВПУ” тричі вела у рахунку, але клас суперника був вищим і під кінець другої партії команда “ВВПУ сфери послуг” все ж таки зрівняла рахунок та довела гру до перемоги.

Хоча наша команда і не перемогла, але маса позитивних емоцій та задоволення від самої непоступливої гри об’єднала обидва колективи у

товариській зустрічі двох потужних навчальних закладів, і по закінченню гри гравці обох колективів потисли один одному руки та домовились провести турнір серед ПТНЗ в стінах “ВВПУ сфери послуг”.

Тож, 10 січня 2018 року в спортивній залі Вінницького вищого професійного училища сфери послуг відбувся турнір з волейболу між педагогічними працівниками ДПТНЗ “Вінницьке вище професійне училище сфери послуг”, ДПТНЗ “Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище” та ДНЗ “Вінницький центр професійно-технічної освіти технологій та дизайну”.

Турнір офіційно був розпочатий натхненними словами директора ВВПУ сфери послуг Лариси Миколаївни Ворони, а матч-відкриття зіграли, одвічні конкуренти у спорті – команди ДПТНЗ “ВВПУ сфери послуг” та ДПТНЗ “Вінницьке МВПУ”. Команда нашого навчального закладу хотіла взяти реванш за поразку у нещодавній домашній товариській грі, але суперник був підготовленим та неймовірно мотивованим.

Свисток, і гра розпочалась. Надзвичайне напруження, мала кількість помилок та відповідальність у кожному розіграші м’яча – такими були перші хвилини матчу. Шалена підтримка команди господарів створювала великий тиск на наших гравців, але, незважаючи на цей фактор, ми постійно підбадьорювали один одного та прикладали максимум зусиль у всіх розіграшах м’яча. Про це свідчили: стрибки у падінні за м’ячем Романа Володимировича Моргуна, гра на блоці Вячеслава Валерійовича Заяця, технічна гра під сіткою Володимира Васильовича Петелька, цікаві і непередбачувані рішення Дмитра Юрійовича Фурмана і Богдана Володимировича Миронюка, надійна гра на прийомі Михайла Артуровича Домінова та потужна підтримка з лави запасних Євгена Степановича Тимошенка, Віктора Валерійовича Заяця і Олександра Миколайовича Бури. Гравці обох команд та уболівальники насолоджувалися такою грою. У такій рівній та непоступливій грі з мінімальним рахунком уперед вийшли господарі турніру – команда “ВВПУ сфери послуг”.

У перерві між партіями відбулися корективи у грі від капітана команди Володимира Васильовича Петелька, який підтримував та підбадьорював команду, а ми прагнули показати гідний результат.

Протягом другої партії ми декілька разів вели у рахунку, самовіддача та наполегливість наших гравців давали результат, але під кінець гри серія помилок у захисті та неперевірена гра лідера команди суперника, Василя Васильовича Лавринюка, не дозволили нам отримати бажаний результат. Перемога – команди ДПТНЗ “ВВПУ сфери послуг”.

У другому матчі зішлись команди ДНЗ “Вінницький ЦПТО технологій та дизайну” та ДПТНЗ “Вінницьке МВПУ”. Наша команда дуже важко увійшла у гру через серйозне

виснаження у важкому протистоянні з командою “ВВПУ сфери послуг”, що призвело до програшу у першій партії.

Друга партія почалась із серії помилок з нашого боку, але тайм-аут в середині партії пішов нам на користь, і, згуртувавшись, ми вийшли на волейбольний майданчик, як на останній бій проти команди “Вінницького ЦПТО технологій та дизайну”. Відповідальність, неймовірна самовіддача і вогонь в очах наших гравців з новою силою розпалив гру та дав шалену хвилю емоцій усім присутнім у залі. Боротьба у кожному розіграші м’яча, непоступлива гра від кожної із команд були окрасою турніру, та, на превеликий жаль, сильнішою у цій боротьбі виявилася команда “Вінницького ЦПТО технологій та дизайну”, яка і здобула перемогу. Приємно здивувало те, що поряд з викладачами, в турнірі брали участь і представники адміністрації даного навчального закладу: Володимир Олександрович Хомрійчук, заступник з виховної роботи, та Василь Степанович Дорош, директор Вінницького ЦПТО технологій та дизайну, який був капітаном своєї команди.

У третій грі вирішувався переможець всього турніру, де зішлись команди ДПТНЗ “ВВПУ сфери послуг” та ДНЗ “Вінницький ЦПТО технологій та дизайну”.

У непоступливій грі, де лідером вважалась команда “ВВПУ сфери послуг”, перемогу у першій партії, з різницею в два м’ячі, здобула все-таки команда “Вінницького ЦПТО технологій та дизайну”. Уболівальники команди господаря турніру, “ВВПУ сфери послуг”, були шоковані, але не втрачали надії на перемогу і почали підтримувати свою команду ще сильніше. Та друга партія також проходила з перевагою “Вінницького ЦПТО технологій та дизайну”, але команда “ВВПУ сфери послуг” змогла відігратися та вирвати вкінці бажану перемогу. Третя вирішальна партія проходила під великим напруженням та високим рівнем відповідальності, адже її результат визначав переможця турніру. За рахунок неймовірної підтримки трибун, командної гри та надрезультативності свого лідера, Василя Васильовича Лавринюка, який був визнаним кращим гравцем турніру, перемогу святкувала команда ДПТНЗ “Вінницьке вище професійне училище сфери послуг”.

Команда ДПТНЗ “Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище” висловлює щирі подяку усім уболівальникам, командам-учасникам, а також особлива подяка ДПТНЗ “Вінницьке вище професійне училище сфери послуг” за теплий прийом та організацію турніру на належному рівні. Хотілося б, щоб даний турнір став щорічним і кількість команд лише збільшувалась.

Усім бажаю дотримуватись здорового способу життя, займатися спортом та завжди бути у гарній формі.

М.А. Домінов, майстер виробничого навчання

СПОРТ – ЦЕ ЖИТТЯ

У світі існує велика кількість різних видів спорту. Спортом потрібно займатися обов’язково, а ще краще з ним «завести» хорошу довготривалу дружбу. Адже правильно кажуть, що життя – це рух. Якщо ми хочемо бути здоровим поколінням в нашій країні, то спорт може нам в цьому дуже допомогти.

Заняття спортом можуть бути різними: можна займатися спортом професійно, можна просто для підняття свого тону і на-

строю. І це приносить тільки користь. Кожна людина вибирає сама, яким видом спорту їй займатися. Я от, наприклад, займаюся футболом, це моє улюблене заняття. Я вибрала саме цей вид спорту, тому що це є колективна гра, якою можна займатися разом зі своїми друзями. З футболом розвивається не тільки швидкість, витривалість, але і підвищується кмітливість, тут обов’язково навчись точності й швидкості реакцій, загартуваності організму.

Спорт – це здоров’я, і так хочеться, щоб він став для кожної людини частиною її життя.

Кожна людина вибирає самостійно, яким видом спорту їй займатися відповідно до її можливостей і стану здоров’я.

Марія Власенко, учениця групи №41

МОЛОДЬ ЗА ЗДОРОВИЙ СПОСІБ ЖИТТЯ

Здоров'я – найцінніше багатство. Великим щастям для людини вважаються збереження здоров'я та працездатності до самої смерті. «Здоров'я – це нічого, але все без здоров'я – ніщо». Здорова людина – це та, яка життєрадісно й охоче виконує обов'язки, покладені на неї життям, і повністю реалізує свої фізичні й розумові здібності.

Наше здоров'я залежить від таких основних чинників:

- спадковості – на 20%,
- екології – на 20%,
- рівня медицини – на 10%,
- способу життя – на 50%.

Спосіб життя – це той чинник, який майже цілком залежить від нашої поведінки. «Половина здоров'я» залежить від тебе, тому своє здоров'я можна поліпшувати або псувати.

Такі чинники як тютюнопаління, вживання алкоголю, наркотиків псують наше здоров'я, а також можуть призвести до летальних випадків. Тютюнопаління отримало широке розповсюдження ще в XVI столітті. Спочатку тютюн жували, нюхали, а потім почали використовувати для паління. Зараз паління стало глобальним лихом. Як говорить статистика: кожні 13 хвилин, від наслідків паління помирає одна людина! Кожна випалена цигарка скорочує життя на 5.5 хвилин! Щорічно від хвороб, викликаних палінням, у світі гине більше ніж 700 тис. людей.

Тютюн викликає таку саму залежність, як і «важкі» наркотики – героїн та кокаїн. 85% курців хочуть кинути палити, але вдається зробити це лише 10-15% з них.

Алкоголь шкідливий для мозку. Більш, ніж 30% алкоголю затримується у нервових клітинах головного мозку. Внаслідок одного

сильного сп'яніння гине до 20 тис. клітин головного мозку.

Руйнівним чином діє алкоголь і на внутрішні органи. Страждає від його дії шлунок, печінка, серце і судини, нирки, залози внутрішньої секреції. Чим молодший організм, тим більш руйнівна дія алкоголю. Відомі випадки отруєння підлітків незначними, з точки зору дорослих, дозами алкоголю. Родовід алкоголіка – здебільшого дуже сумна історія.

Не забуваймо, що неповноцінні діти стануть дорослими і самі матимуть дітей. А це – реальна і страшна загроза генофонду нації.

Здоров'я – безцінне надбання не тільки кожної людини, але і всього суспільства. При зустрічах, прощаннях з близькими і дорогими людьми ми бажаємо їм доброго і міцного здоров'я, оскільки це – основна умова і запорука повноцінного і щасливого життя. Здоров'я допомагає нам реалізувати

наші плани, успішно вирішувати основні життєві завдання, долати труднощі, а якщо доведеться, то й значні перевантаження. Наукові дані свідчать про те, що у більшості людей при дотриманні ними гігієнічних правил є можливість жити до 100 років і більше.

На жаль, багато людей не дотримуються найпростіших, обертаних наукою норм здорового способу життя. Одні стають жертвами малорухомості

(гіподинамії), що викликає передчасне старіння, інші переїдають з майже неминучим розвитком ожиріння, склерозу судин, а у деяких випадках – цукрового діабету, треті не вміють відпочивати, відволікатися від виробничих і побутових турбот, вічно неспокійні, знервовані, страждають безсонням, що в кінцевому результаті призводить до численних захворювань внутрішніх органів.

У сучасному житті все менше уваги приділяється здоровому способу життя. Люди часто не замислюються про шкоду куріння, нездорову їжу, зіпсоване заводом повітря. Проте змінити своє життя на краще вирішують не всі. Ведення здорового способу життя не можливе без дотримання простих правил. В першу чергу, потрібно намагатися якомога більше часу проводити на свіжому повітрі, частіше відкривати кватирки, ранок починати – зарядкою. Все це допоможе підтримувати тіло у

відмінній формі і запобігти розвитку багатьох хвороб. Також дуже важливо правильно харчуватися, дотримуватися режиму прийому їжі. До свого раціону потрібно включати тільки натуральну і корисну їжу. Я думаю, що звернути увагу на своє здоров'я і змінити життя на краще ніколи не пізно.

Дмитро Цвігун, учень групи №6

Існує кодекс здоров'я:

- не палити, не вживати алкогольні напої;
- займатися спортом;
- дихати свіжим повітрям;
- як можна більше ходити;
- спати достатньо;
- частіше посміхатися;
- любити життя.

Отже, дотримуючись усіх пунктів кодексу здоров'я, я впевнена, що ваше самопочуття покращиться. Пропоную декілька прислів'їв та приказок про здоров'я, що допоможуть зрозуміти, яке важливе значення воно має у нашому житті.

Найбільше багатство – здоров'я. Здоров'я нівроку, аби не муляло збоку. Здоровому пір'я, а хворому каміння. Подивись на вид та й не питай про здоров'я. Як нема сили, то й світ немилый. Здоров'я – всьому голова. Здоровому – все здорово. Світ великий – було б здоров'я. Без здоров'я немає щастя. У здоровому тілі – здорова душа. Хоч мале, та вузлувате. Було б здоров'я, – все інше наживеться. Хвороба нікого не красить. Заздрість здоров'я їсть. Здо-ров'я маємо – не дбаємо, втративши, – плачемо. Бережи одяг новий, а здоров'я – доки молодий. Сміх – це здоров'я. Береженого і Бог береже. Здоров'я в аптеці не купиш. Чим захворів, тим і лікуйся. Хочеш добре виглядати, не треба нервувати.

І.І. Довгань, викладач природничих наук

Подолання негативної девіантної поведінки

Проблема подолання негативної девіантної поведінки дітей - актуальна проблема сучасного суспільства. Сьогодні ми маємо інші умови життя, інші орієнтири в суспільстві, ніж кілька років тому. Інтереси молоді, з одного боку, і з іншого – неможливість суспільства їх задовольнити, зміна ціннісних орієнтацій і ідеалів стають одним із чинників поширення девіантної поведінки серед підлітків.

Училище, як соціальний інститут, не може змінити спадковості та середовище, в якому перебуває дитина, не завжди може впливати на виховання, але в той час, поки дитина знаходиться у стінах навчального закладу, вона має право отримати якомога більше інформації про наслідки девіантної поведінки та методи її коригування, має бути залучена до освітнього процесу.

Тому з метою удосконалення роботи керівництв груп з «важкими підлітками», 11 та 12 січня 2018 року, в конференц-залі училища були проведені тренінгові заняття «Важкі підлітки – дзеркало наших помилок». На них учасники мали змогу отримати досвід роботи в тренінговій групі. Керівництво навчальних груп, окрім того, що отримали пам'ятки з вправами (які можуть використовувати в особистій роботі з учнями з девіантною поведінкою), ще й випробували їх на собі.

В.М.Самойленко, практичний психолог

ЦИГАРКА І КУЛЯ

Нещодавно я зробив зауваження одному зі студентів, який палив цигарку на території навчального закладу. Той подивився на мене, затнувши в себе дим, а потім видихнув його на мене зі словами: «Ну, і що ви мені зробіте?..»

Після тривалої паузи я зрозумів, що ще не все втрачено. Адже при всій своїй неповазі до мене, він все ж таки звернувся на «ви».

- Ну, і що ви мені зробіте?..

- Дякую, що надали мені таку чудову нагоду дещо зробити для вас...

Торгівля цигарками розповсюджується монополно по всій Україні без будь-якої конкуренції. Саме так до цього часу і роблять наркодилери цигаркового бізнесу. Його схема проста. Українці добровільно оплачують зброю, що їх вбиває. Темна монополія із обігом в мільярди доларів заробляє на кожній пацці та кожній купленій вами цигарці.

Це самооплачування українців власної окупації. Не вірите?

Цигарковий монстр-компанія «Мегаполіс Україна» захопила вітчизняний тютюновий ринок. Чотири найбільші постачальники: «Britis American Tabaco», «Japan Tabaco», «Imperian Tabaco», «Philip Moris» продають товар одній єдиній компанії та контролюють 98% ринку цього товару в Україні, власник якого – тютюновий король, відомий олігарх Росії Ігор Кесаєв, який в той же час володіє збройним заводом та виставляє свою продукцію бойовикам на Сході України.

Що ж тоді об'єднує цигарку та кулю? І те, і інше може вбити. В українському випадку спільного ще більше. Українці вбивають себе двічі: купуючи цигарки, і тим самим оплачу-

ючи патрони для сепаратистів та російських бойовиків.

У нас курять багато «від» нервів, злиднів, через приховану рекламу. В 2016 році було продано цигарок на 37 мільярдів грн.. Виручка «Мегаполіс Україна» – 32 мільярда грн.. За статистикою від тютюнових виробів в Україні з 2010 по 2016 роки померло 62000 людей, а це 10% всіх смертей в Україні.

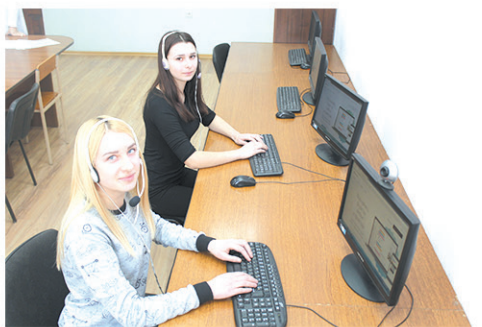
Таким чином, Міністерство Охорони Здоров'я України на кожній пацці цигарок, попередивши, що «куріння вбиває», давно вже «відхрестилося» від вас. Держава зняла з себе відповідальність за вас і ваше здоров'я. Більше, аніж ви самі собі вже «допомогли», ніхто вам не в силі допомогти.

Батьки допомогти вам не можуть, бо ви обманюєте. Вчителів ви не слухаєте, гарних порад цураєтесь, держава за вас не відповідає.

Збагачуючи усі ці концерни, обкрадаючи себе, своє здоров'я, своїх нащадків, а загалом знищуючи генофонд України, ви приречуєте себе на самознищення. А це гріх перед Богом та людьми. Загалом вихід є. Хай ваше сумління стане суддею для вас, на користь самому собі, оточуючим та суспільству. Навчіться у житті вибирати світло та відкидати від себе темряву, творіть добро!

Л.І. Примчук, майстер виробничого навчання

ЗІ ШКІЛЬНОЇ ЛАВИ – НА СТУДЕНТСЬКУ

Свідоцтво
про
реєстрацію
Серія ВЦ
№696-54-Р

Назва видання:
«Молодіжний вісник»
Видавець та заснов-
ник: ДПТНЗ «ВМВПУ»
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Ціна: договірна

Головний редактор: М.М.Тютюнник
Літературний редактор: І.О.Колодіна
Редколегія газети «Молодіжний вісник»:
О.М.Гнатюк, В.В.Вінярська, Н.Ю.Коломійчук,
Л.В.Березюк та члени учнівського самоврядування
Фотокореспонденти: І.О. Пугач, Н.А. Якимчук
Комп'ютерна верстка: Г.П. Олексієнко
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул. Стрілецька, 5
Телефон: (0432) 27-45-64

Статті публікуються у порядку обговорення.
Автори надрукованих матеріалів відповідають
за добір і точність наведених фактів і даних, інших
відомостей.
Редакція залишає за собою право редагувати та
скорочувати текст.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій не завжди збігаються з
точкою зору редакції.

Віддруковано в друкарні
ТОВ «Прес Корпорейшн
Лімітед», м. Вінниця,
вул. Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Замовлення № 18 75 01
Тираж: 1000 шт